

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาประสบการณ์ของสตรีวัยรุ่นที่เสพยาเสพติดแอมเฟตามีนครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคือสตรีวัยรุ่นที่เสพยาเสพติดแอมเฟตามีน ซึ่งกำลังได้รับการบำบัดรักษา ณ ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดเชียงใหม่ และศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด กองบิน 41 จำนวน 11 ราย การเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ในช่วงเดือนมิถุนายน 2546 ถึงเดือนพฤษภาคม 2547 การนำเสนอผลการศึกษามี 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ส่วนที่ 2 ประสบการณ์ของสตรีวัยรุ่นที่เสพยาเสพติดแอมเฟตามีน

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลมีจำนวน 11 ราย อายุระหว่าง 16-19 ปี (อายุเฉลี่ย 17.73) เป็นผู้นับถือศาสนาพุทธ 10 ราย อีก 1 รายนับถือศาสนาคริสต์ สถานภาพสมรส ทั้งหมดโสด ระดับการศึกษาอยู่ในช่วงมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ราย ประกาศนียบัตรวิชาชีพ 8 ราย สถานภาพการศึกษาในปัจจุบันทั้งหมดไม่ได้เรียน ขณะกำลังศึกษาผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 รายมีรายได้จากการประกอบอาชีพรับจ้างนอกเวลาเรียน ส่วนอีก 6 รายไม่ได้ประกอบอาชีพแต่ได้รับรายได้จากบิดา มารดา และญาติ ซึ่งรายได้ในขณะนั้นของผู้ให้ข้อมูลอยู่ในช่วง 1,000 บาทถึง 13,000 บาท แต่ส่วนใหญ่จะไม่เกิน 5,000 บาทต่อเดือน ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูล 5 รายมีรายได้พอใช้และมีเหลือเก็บ ส่วนอีก 6 รายไม่พอใช้แต่ไม่มีหนี้สิน ลักษณะครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว มีเพียง 3 รายที่เป็นครอบครัวขยาย จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีตั้งแต่ 2 คนถึง 8 คน ผู้ให้ข้อมูล 10 รายพักอาศัยอยู่หอพัก มีเพียง 1 รายที่อยู่บ้านเช่า (ดังแสดงในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล ($n = 11$)

ข้อมูล	จำนวน
อายุ (ปี)	
16	2
17	3
18	2
19	4
ศาสนา	
พุทธ	10
คริสต์	1
สถานภาพสมรส	
โสด	11
ระดับการศึกษา	
มัธยมศึกษาตอนต้น	3
ปวช.	8
สถานภาพการศึกษาปัจจุบัน	
ไม่ได้ศึกษา	11
การประกอบอาชีพนอกเวลาเรียน	
รับจ้าง	5
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	6
รายได้ครอบครัว (บาท/เดือน)	
1,000-5,000	2
5,001-10,000	8
10,001 ขึ้นไป	1
รายได้ตนเอง (บาท/เดือน)	
1,000-5,000	5
5,001-10,000	5
10,001 ขึ้นไป	1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน
ความเพียงพอของรายได้	
พอใช้และมีเหลือเก็บ	5
ไม่พอใช้แต่ไม่มีหนี้สิน	6
ลักษณะของครอบครัว	
ครอบครัวเดี่ยว	8
ครอบครัวขยาย	3
ลักษณะที่อยู่อาศัย	
หอพัก	10
บ้านเช่า	1

ในด้านข้อมูลการเสพติดแอมเฟตามีน ผู้ให้ข้อมูล 4 รายเสพยาเสพติดเป็นครั้งแรก อีก 7 รายเคยเสพมาแล้ว 2-4 ครั้ง ผู้ให้ข้อมูล 4 รายเสพแอมเฟตามีนเพียงอย่างเดียว ส่วนอีก 7 รายเสพร่วมกับยาเสพติดประเภทอื่นๆ ได้แก่ เฮโรอีน ฟีน กัญชา ยาอี โคเคน เคตามีน ระยะเวลาการเสพไม่เกิน 1 ปี มี 5 ราย 2-3 ปี มี 1 ราย และ 4-5 ปี มี 5 ราย ส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลได้รับการบำบัดรักษาเป็นครั้งแรก มี 3 รายที่ได้รับการบำบัดรักษาเป็นครั้งที่ 2 ซึ่งการเข้ารับการบำบัดรักษามาจากความสมัครใจ 1 ราย ที่เหลืออีก 10 รายมาบำบัดเพราะถูกจับดำเนินคดีทางกฎหมาย (ดังแสดงในตารางที่ 2)

ตารางที่ 2

ข้อมูลการเสพติดแอมเฟตามีน

ข้อมูล	จำนวน
ประสบการณ์การเสพ	
เสพครั้งแรก	4
ครั้งที่ 2 – 4	7
ประเภทของยาเสพติด	
แอมเฟตามีน	4
แอมเฟตามีน + เฮโรอีน	1
แอมเฟตามีน + ฟีน + กัญชา	1
แอมเฟตามีน + ยาอี + โคเคน	1
แอมเฟตามีน + เฮโรอีน + กัญชา	2
แอมเฟตามีน + เคตามีน + กัญชา	2
ระยะเวลาการเสพ	
ไม่เกิน 1 ปี	5
2-3 ปี	1
4-5 ปี	5
การได้รับการบำบัดรักษา	
ครั้งแรก	8
ครั้งที่ 2	3
เหตุผลที่เข้ารับการบำบัดรักษา	
สมัครใจ	1
ถูกจับดำเนินคดีทางกฎหมาย	10

ส่วนที่ 2 ประสบการณ์ของสตรีวัยรุ่นที่เสพยาเสพติด

ประสบการณ์ของสตรีวัยรุ่นที่เสพยาเสพติดที่นำเสนอ ประกอบด้วย ประสบการณ์เกี่ยวกับ 1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มเสพยาเสพติด ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน 2) ปฏิกริยาจากการเสพยาเสพติดที่มีผลต่อร่างกาย จิต และอารมณ์ 3) ผลกระทบจากการเสพยาเสพติดต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม 4) การเข้ารับการบำบัดรักษา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มเสพยาเสพติด

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มเสพยาเสพติดของผู้ให้ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่ามี 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน

1.1 ปัจจัยด้านครอบครัว ผู้ให้ข้อมูล 4 ราย กล่าวถึงปัจจัยด้านครอบครัวที่เข้ามาเกี่ยวข้องโดยก่อนที่จะเริ่มเสพยาเสพติดผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งมีความรู้สึกว่าได้ได้รับความกดดันจากครอบครัวในเรื่องของการถูกบังคับให้ทำสิ่งต่างๆ ที่ตนเองไม่พึงพอใจและขาดอิสระในการดำเนินชีวิต ขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความเครียดและรู้สึกได้ว่าตนเองไม่ได้รับความรักจากบุคคลในครอบครัว ผู้ให้ข้อมูล 3 ราย ต้องอยู่ในสถานะที่ครอบครัวแตกแยก บิดามารดาแยกทางกัน ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต หรือบิดามารดาถูกจับดำเนินคดีร้ายแรง ทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องอยู่ตามลำพัง ขาดความอบอุ่น และรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว ดังนั้นกลุ่มของผู้ให้ข้อมูลเหล่านี้จึงต้องแสวงหาสิ่งยึดเหนี่ยวทางใจโดยจะพึ่งพากลุ่มเพื่อนที่รู้สึกได้ว่ามีความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน ซึ่งกลุ่มเพื่อนก็จะชักนำให้ผู้ให้ข้อมูลเสพยาเสพติดเพื่อลดภาวะเครียดและกดดันภายในใจ ประกอบกับผู้ให้ข้อมูลอยากได้รับการยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มจึงลองเสพ เมื่อเสพแล้วทำให้ตนเองรู้สึกสบายใจและลืมความเครียดในครอบครัวที่เกิดขึ้นได้ชั่วคราวจึงเสพต่อเนื่องมาเรื่อยๆ ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลต่อไปนี้

ก็มันเครียดนะค่ะ โดนพ่อแม่ด่า จะไปไหนก็ไม่ได้ เทียวไหนก็ไม่ได้ เพื่อนมารับไปเที่ยวก็ ด่าเพื่อน แล้วก็จะไปไหนแต่ละทีจะต้องบอกทุกทีว่าไปนั่นไปนี่ เราไม่ชอบให้ใครมา บงการชีวิต...ก็เลยเครียด กังวลไม่สบายใจว่าพ่อแม่ไม่รักเราหรือเปล่า เลยหันหน้าไปหามัน (case1)

...พ่อแม่ก็ล้มจมนเพราะมัน พ่อที่ตายก็เพราะชกชอกกัน พ่อเลยถูกยิงตาย แม่ก็รับทอผ้าอีก มาขายต่อ...อยู่คนเดียวมาหลายปีแล้ว แม่โดนจับไปประมาณ 4-5 ปีแล้วค่ะ...พ่อไปอยู่ กรุงเทพฯไปเรียนแล้วทำงานด้วย เป็นงานกลางคืนก็ต้องใช้ยา เลยคิดว่าช่วงนั้นมันจำเป็นกับ เรา... (case 3)

พ่อแม่เค้าไม่ค่อยมีเวลาให้แล้วเค้าก็ไม่ค่อยสนใจเหมือนลูกของพ่อแม่คนอื่น ๆ เราถึงได้ เป็นอย่างนี้...น้อยใจพ่อแม่ไง มาอยู่กับเค้าก็เลยเสพกับเค้า จากนั้นมาก็เสพมาเรื่อย ๆ... มีเพื่อนเข้ามาเยอะๆ ทำให้เราลืมปัญหาพวกนี้ได้ ที่เครียดๆ กับพ่อกับแม่ก็ลืมได้เลยใช้ มาตลอด...(case 4)

ไม่อยากอยู่บ้านเพราะอยู่บ้านไม่ได้ชอบทะเลาะกับพ่อ อยู่ไม่ค่อยได้พ่อไม่ค่อยเข้าใจ เราก็ก ็เลยไปอยู่หอเพื่อน...แล้วค่อยมาติดยาตอนอยู่หอเพื่อน...(case 9)

1.2 ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน จากการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูล 4 รายไม่ได้เริ่มเสพแอมเฟตามีน เพราะปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวเป็นลิ่งกระตุ้น โดยกลุ่มนี้จะได้รับการเลี้ยงดูเอาใจใส่ และได้รับความรักความอบอุ่นตามปกติ แต่เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลต้องออกจากบ้านมาศึกษาต่อใน สถานศึกษาต่างอำเภอหรือในจังหวัด และต้องพักอาศัยอยู่กับเพื่อนตามหอพักหรือบ้านเช่าต่างๆ ทำให้ห่างเหินจากการดูแลของบุคคลในครอบครัวและใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนมากขึ้น ซึ่งเมื่อผู้ให้ ข้อมูลต้องเข้าไปอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เสพติดแอมเฟตามีนจะเป็นปัจจัยที่ทำให้เริ่มมีการเสพแอมเฟตามีน เกิดขึ้น ทั้งในลักษณะของความอยากรู้อยากลองของผู้ให้ข้อมูลเมื่อได้เห็นเพื่อนเสพ หรือถูกชักชวน จากเพื่อนให้ลองเสพ โดยใช้เหตุผลต่างๆ ในการจูงใจ เช่น ถ้าเสพก่อนไปเที่ยวจะช่วยให้เที่ยว กลางคืนได้สนุกสนานมากขึ้น เป็นต้น ทำให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกอยากรจะลองเสพและเมื่อเสพไปหลายๆ ครั้งจะทำให้ไม่สามารถที่จะเลิกเสพได้กลายเป็นการเสพติดแอมเฟตามีนในที่สุด ดังคำกล่าวของ ผู้ให้ข้อมูลต่อไปนี้

...เพื่อนชวนอยู่หลายครั้งมากแล้วเราก็ก้าวถึง ใจนึ่งก็อยากลองใจนึ่งก็ไม่อยากลอง แต่พอ หลายครั้งเข้าใจเรามันก็อ่อนค่อก็อยากดูว่า มันเป็นอย่างงการใช้ยา...ใช้ครั้งแรกกับเพื่อนลอง เล่นดูก็รู้สึกก็จริงค่อ แล้วก็มากขึ้นๆ มันติดอยู่ที่ใจเราจะแบบกลั่นรสของมัน รสชาติของมัน แล้วก็ฤทธิ์ของมันก็ติดอยู่ที่เรา ตั้งแต่นั้นมาก็ใช้เรื่อยมาเลยค่อ จนถึงปัจจุบัน (case 6)

...เพื่อนเค้าเามาเสพนั่น...เามาเสฟที่หอเราก็อยากลองมั่งว่ามันเป็นไง ครั้งแรกเราลองเม็ดเดียวเพื่อนเอาให้เค้าก็เอาให้ลองเสฟดู...ลองแล้วเป็นไงไม่รู้ มันรู้สึกไม่ยากนอนอยากเที่ยวอย่างเดียว มีแต่สนุกไม่นึกอะไรเลยก็คิดแต่จะเสฟอย่างเดียวเราก็เลยเสฟมาตลอด ...(case 9)

ย้ายมาอยู่หอค่ะ เพื่อนที่หอเค้าขายก็เริ่มซื้อเริ่มเสฟแต่เค้าไม่ชวนนะค่ะ แต่เราเห็นเค้าทำรอบๆ ข้างเค้าทำกันหมดเลยคะ ก็เลยลองดู... (case 11)

2 ปฏิกริยาจากการเสฟแอมเฟตามีน

การเสฟแอมเฟตีนทำให้เกิดปฏิกริยาต่อผู้ให้ข้อมูลในหลายด้าน ได้แก่ ปฏิกริยาต่อร่างกาย ทางจิต และอารมณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปฏิกริยาต่อร่างกาย ผู้ให้ข้อมูล 9 รายมีความรู้สึกว่เมื่อเริ่มเสฟแอมเฟตามีนในระยะแรกปฏิกริยาของแอมเฟตามีนที่เกิดขึ้นเป็นไปในทางบวก กล่าวคือภายหลังเสฟแอมเฟตามีนทันที ผู้เสฟจะมีอาการกระตือรือร้น รู้สึกกระชุ่มกระชวย บางรายมีอาการใจเต้น รู้สึกว่หัวใจเต้นเร็วและแรงขึ้น ร่างกายมีความตื่นตัว มีแรงมีกำลังในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้มากขึ้นโดยไม่ต้องพักผ่อน โดยเฉพาะการเสฟก่อนการเที่ยวกลางคืนมีผู้ให้ข้อมูล 7 รายกล่าวว่จะทำให้รู้สึกกระปรี้กระเปร่า มีความสนุกสนานในการเที่ยวมากกว่าปกติ จึงมีการเสฟแอมเฟตามีนต่อเนื่องมาเรื่อยๆ ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลต่อไปนี้

...เสฟแล้วจะมีอาการกระตือรือร้น กระชุ่มกระชวยขึ้น...เหมือนเรามีแรงขึ้นนะค่ะ...(case 3)

...อาการเวลาเสฟก็จะกระตุ้นหัวใจ หัวใจเต้นถี่ แล้วก็รู้สึกตื่นตัว รู้สึกมีแรงขึ้นเยอะ แล้วสมองมันจะแล่น มันจะคิดอยากทำอะไรก็จะทำ ทำได้มากกว่าปกติ ไม่เหนื่อยแล้วก็ไม่หลับไม่นอน ไม่ทานข้าว ไม่ทานอะไรเลย... (case 4)

...มันรู้สึกไม่ยากนอนอยากเที่ยวอย่างเดียว มีแต่สนุกไม่นึกอะไรเลยก็คิดแต่จะเสฟอย่างเดียวเราก็เลยเสฟมาตลอด ...(case 9)

ภายหลังจากผู้ให้ข้อมูลได้ลองเสพแอมเฟตามีนในครั้งแรกแล้ว จะเสพต่อมาเรื่อยๆ โดยเริ่มเสพในปริมาณน้อยๆ ในช่วงแรกและเพิ่มปริมาณมากขึ้น เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกว่าการเสพแอมเฟตามีนที่เสพในแต่ละครั้งไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดฤทธิ์ทางบวกที่ต้องการเมื่อเสพในปริมาณเท่าเดิม ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลต่อไปนี้

มันเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทีแรกเล่นใหม่ๆ ไม่เกิน 3 เม็ดทั้งวันทั้งคืนนะ แล้วก็เพิ่มมาเป็น 5 เพิ่มขึ้นเป็น 8, 9, 10 เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (case 2)

ก็ใช้มากขึ้นเรื่อยๆ ค่ะ... ใช้มากขึ้นเสพมากขึ้นทุกวันๆ จนมันเยอะมาก...มันค่อยๆ เพิ่มขึ้นจากวันละสองเม็ด บางทีอาทิตย์ที่แล้วอาจจะสูบแค่ 2 เม็ดอาทิตย์นี้ 3 เม็ดอาทิตย์หน้าก็จะ 4 เม็ดค่อยๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ...ก็ครั้งแรกก็ใช้ตอนแรกประมาณวันละ 2 เม็ด แล้วพอนานๆ เข้ามันก็ทำเรื่อยๆ ค่ะ พอหมดก็เป็นสิบกว่าเม็ดได้ค่ะ วันนั้นก็ประมาณสิบกว่าเม็ด แต่มันจะไปเรื่อยๆ กลางวันกลางคืนไม่มีหยุดค่ะ (case 7)

เมื่อเพิ่มปริมาณการเสพมากขึ้นและเสพอย่างต่อเนื่อง จะเกิดปฏิกิริยาที่ผู้ให้ข้อมูล 10 รายเริ่มรู้สึกว่าการเสพมากๆ จะทำให้เหนื่อย ไม่มีแรง อ่อนเพลีย และมีผู้ให้ข้อมูล 7 รายเคยเกิดอาการที่เรียกว่า น็อค โดยนอนหลับเป็นเวลา 3-4 วัน เมื่อตื่นขึ้นมาจะรู้สึกอ่อนเพลีย ไม่มีแรง แต่บางครั้งการเสพแอมเฟตามีนทำให้นอนไม่หลับติดต่อกันหลายวันจึงเกิดอาการอ่อนเพลียได้เช่นเดียวกัน ในระบบทางเดินอาหารนั้นพบว่า ผู้ให้ข้อมูลจะรู้สึกอยากรับประทานอาหาร หรืออยากรับประทานแต่ไม่สามารถรับประทานได้ บางครั้งอาจดื่มมได้เพียงเล็กน้อย หรือบางรายดื่มได้เฉพาะน้ำอัดลมและน้ำหวาน และนอกจากนั้นยังมีอาการคลื่นไส้ อาเจียนร่วมด้วย นอกจากนั้นในระบบกล้ามเนื้อและกระดูกผู้ให้ข้อมูลยังกล่าวว่าบางครั้งมีอาการปวดกระดูกภายหลังการเสพแอมเฟตามีน หรืออาจมีอาการมือเท้าลั่นหรือชา ดังข้อมูลต่อไปนี้

...เสพมา 14 วัน พอวันที่ 15 มันไม่ไหวละของก็ไม่มีให้เล่นแล้ว...แล้วก็น็อคไปเลย หลับ 3 วันถึงจะฟื้น...กินได้แต่นมกับน้ำอัดลม ในช่วงขณะที่เราเสพอยู่ยามันยังมีฤทธิ์ เรากินอะไรไม่ได้หรอก เกี้ยวก็ไม่ได้ กลืนก็ไม่ได้ ดิคอ...(case 2)

เสพอย่างเดียวนะประมาณ 8 คืน ได้ค่ะ พอยามันหมดฤทธิ์นั้นจะก็นอนไปน็อคไปประมาณ 3-4 วัน (case 3)

...หัวใจเต้นเร็ว ตาจะลอยๆ บางครั้งก็เวียนหัวอยากอ้วก อยากสูบบุหรี่มากขึ้น...(case 5)
 ...พอมันหมดฤทธิ์ก็อยากนอน เมื่อยตัว เจ็บGRAMค่ะ...ท้องร้อง แต่เราไม่อยากจะกินอะไรเลย
 กินได้แต่น้ำค่ะ นมเปรี้ยวก็กินไม่ได้มันเหมือนว่ามันคาอยู่ที่คอกินแล้วเหมือนมันจะอ้วก
 ออกมา...(case 11)

นอกจากนั้นผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดเมื่อมีการเสพติดแอมเฟตามีน พบว่ามีอาการแสดงที่สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน โดยจะรู้สึกว่าร่างกายของตนเองซุบโทรม ขอบตาลึก ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถรับประทานอาหารได้ หรือไม่มีความอยากอาหาร เป็นผลให้ร่างกายซุบพอม น้ำหนักตัวของผู้ให้ข้อมูลลดลงอย่างรวดเร็วซึ่งมี 1 รายกล่าวว่าลดลง 3 ถึง 5 กิโลกรัมในหนึ่งเดือน ประกอบกับการที่มีอาการนอนไม่หลับติดต่อกันหลายวันจึงเกิดอาการดังกล่าว ผู้ให้ข้อมูล 2 รายกล่าวว่าเมื่อเสพติดไประยะหนึ่งจะรู้สึกว่าตนเองมีกลิ่นยาดิฉัตัว บุคคลอื่นสามารถได้กลิ่นแอมเฟตามีนจากร่างกายของผู้ให้ข้อมูล นอกจากนั้นการเสพแอมเฟตามีนเป็นเวลานานทำให้ร่างกายมีสีผิวเปลี่ยนแปลงไป เช่น หน้าซีด ผิวดำหรือซีดเหลือง เป็นต้น และในระบบอวัยวะสืบพันธุ์พบว่าผู้ให้ข้อมูล 6 รายมีประจำเดือนผิดปกติ ซึ่งเป็นในลักษณะของความไม่สม่ำเสมอของประจำเดือน ประจำเดือนกะปริดกะปรอยหรือน้อยกว่าปกติ สีประจำเดือนคล้ำขึ้นจนอาจเห็นเป็นสีดำ ดังกล่าวต่อไปนี้

...ตอนที่เริ่มเสพอายุ 13 น้ำหนัก 49 แล้วก็เริ่มดิฉั ก็เหลือ 30 พอม ซิดเซียวลงไป...
 ร่างกายซุบโทรม หน้าซีด แล้วก็จะมีกลิ่นฉัฉั กลิ่นตัวไม่โชกกลิ่นรักแร้ แต่เป็นกลิ่นยา
 ออกจากตัว ไปไหนกลิ่นยาก็มันจะออกเลยว่าคุณนี้สูบยาบ้ามา... (case 1)

...แก้มตอบมาก หน้าก็จะคล้ำ ตาก็จะคล้ำ...พอมลงมากค่ะ แล้วก็โทรมมาก ผิวก็นิดปกติ
 สีผิวจะเป็นผิวดำไปเลย... ประจำเดือนก็จะมาไม่ปกติค่ะ บางทีก็จะมานิดเดียวเอง ปกติจะ
 มา 7 วันก็ลดเหลือ 3 วัน บางทีเดือนนึงอาจจะมาแค่หนึ่งวันค่ะ เป็นกระปริดกระปรอย...

(case 8)

ในด้านร่างกายมีผู้ให้ข้อมูล 1 รายมีความคิดเห็นว่าปฏิกิริยาจากการเสพแอมเฟตามีนใน
 ผู้หญิงจะรุนแรงกว่าผู้ชาย ในลักษณะที่มีอาการเกิดขึ้นมากกว่า ดังกล่าวของผู้ให้ข้อมูลว่า

...ผู้หญิงจะแยกว่าผู้ชายเหมือนจะยังดูแข็งแรงอยู่นะ แต่ผู้หญิงมันอ่อนแอ พอติดยาแล้วต่างกันนะ ผู้หญิงมันหนักร้ายแรงกว่าผู้ชาย... (case 4)

ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นทางลบในด้านร่างกายทำให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกถึงเปลี่ยนแปลงทางกายภาพโดยมีสภาพร่างกายทรุดโทรม ผอม นอนไม่หลับ อ่อนเพลียเพราะไม่ได้พักผ่อน และมีความกลัวว่าบุคคลอื่นๆ เมื่อได้เห็นลักษณะดังกล่าวของตนเองแล้วจะทราบว่าเสพติดแอมเฟตามีน จึงต้องแสวงหาวิธีที่จะลดผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นเท่าที่จะทำได้ เช่น ในกรณีที่รู้สึกว่าร่างกายของตนเองชুবวมลงจะเริ่มรับประทานอาหารให้มากขึ้น หรือถ้ารับประทานไม่ได้ตามปกติจะชดเชยด้วยการรับประทานเครื่องดื่มจำพวกน้ำผลไม้ หรือน้ำอัดลมแทนเพื่อให้น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น ถ้าพบว่าหน้าตาของตนเองไม่สดชื่นแจ่มใส ตาคั่ว จะปกปิดด้วยการใช้เครื่องสำอางทาผิวหน้าไม่ให้นักกลอื่นสังเกตเห็นได้ความชুবวมโทรม หรือผู้ให้ข้อมูลที่มีการเสพติดต่อกันเป็นเวลาหลายๆ วันแล้วไม่ได้พักผ่อนจนฝืนสภาพร่างกายตัวเองไม่ไหว จะใช้วิธีการหยุดเสพชั่วคราวและนอนหลับพักผ่อนเพื่อฟื้นฟูสภาพร่างกาย เป็นต้น ดังกล่าวต่อไป

เราก็พยายามกินข้าว แต่บางครั้งมันไม่หิวนะ ส่วนมากจะไม่กินข้าวจะซื้อขนมปังสอดไส้ที่เขว่นมากิน แล้วก็กินมาม่ากินอะไรที่เป็นน้ำๆ ร้อนๆ มันก็จะได้สบาย... (case 9)

...เราเล่นยาในตอนนั้นต้องทานข้าวให้มากกว่าปกติละ... (case 10)

2.2 ปฏิกิริยาทางจิต นอกจากร่างกายของผู้ให้ข้อมูลจะเกิดปฏิกิริยาจากการเสพติดแอมเฟตามีนแล้ว ในทางจิตปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นก็จะมีทั้งในทางบวกและทางลบเช่นเดียวกัน ซึ่งในระยะเริ่มเสพผู้ให้ข้อมูล 6 รายกล่าวว่าเมื่อเสพแล้วตนเองรู้สึกอารมณ์ดี สดชื่น แจ่มใส ลืมความเครียดในจิตใจได้ชั่วคราว จึงมีการเสพต่อเนื่องมาเรื่อยๆ

เมื่อก่อนใจร้อนหรือโมโหก็เครียดละ แต่ถ้าได้เล่นแล้วก็จะเป็นคนร่าเริง จี๋เล่น เป็นคนไม่เครียด...รู้สึกดี ร่าเริง แจ่มใสละ...(case 3)

เมื่อผู้ให้ข้อมูลมีการเสพติดแอมเฟตามีนมากขึ้นทำให้เกิดปฏิกิริยาทางจิตในลักษณะทางลบ โดยผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดจะมีการแสดงออกของอาการทางจิต ซึ่งบางรายเล่าถึงอาการทางจิตของตนเองว่าเห็นภาพหลอนต่างๆ เช่น เห็นมดไต่อยู่ที่แขน เห็นกระท่อมเป็นบ้านจัดสรร หรือเห็น

ภาพวาดเคลื่อนไหวได้ เป็นต้น นอกจากนั้นพบว่าบางรายมีอาการหาวกระแวงสิ่งรอบตัว บางครั้งคิดไปเองกลัวว่าจะมีคนมาทำร้าย มาเฝ้าดูตนเอง กลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม หรือบางรายอาจมีร่วมกับอาการหูแว่วได้ยินเสียงต่างๆที่ไม่เป็นจริง เช่น 'ได้ยินเสียงผีทำเคียวอยู่นอกห้องก็จะคิดว่า เป็นตำรวจ ได้ยินเสียงบุคคลอื่นพูดคุยด้วยแต่ตนเองอยู่คนเดียว เป็นต้น ทำให้เกิดอาการทางจิตอื่นๆตามมา เช่น เครียด กระวนกระวาย เป็นต้น ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลต่อไปนี้

...เชื่อกันที่เวลาเราไม่เสพ มดตัวโตขนาดไหนเรายังไม่ค่อยเห็นเลย แต่เวลาเสพมา โอ้โห แขนมีแต่มดมีแต่ตัวอะไรไม่รู้...เคยบ้าครั้งนึงไปอยู่ทุ่งนา ไปอยู่ที่สวนเฝ้าสวนลำไยให้ป่าเถา ที่นอนอย่างนี้เราไม่นอนนะบนเตียงเราไม่นอน จะเขี่ยดินให้เป็นหลุมเท่านี้ ลึกด้วยนะ แล้วเข้าไปนอนข้างใน (case 2)

...เวลาสุขมีความรู้สึกเวลาเราเริ่มเบลอจะมีความรู้สึกเหมือนมีอะไรมาไต่ตัว ทำให้เราค้น เราแกะเป็นแผลเต็มตัวเต็มหน้าเต็มตาเลยละ มันเหมือนแมลงอะไรไม่รู้มาไต่ขยๆ ทำให้เราค้น เพราะอาการเราเริ่มไปแล้วเรารู้สึกเบลอๆ ค่ะ... (case 6)

ในขณะที่มีอาการทางจิตเกิดขึ้นผู้ให้ข้อมูลมักจะไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ต้องแสวงหาวิธีที่จะลดอาการต่างๆ ด้วยตนเอง โดยการเขียนบันทึกระบายความรู้สึกถึงเรื่องราวในชีวิตของตนเอง หรือเก็บตัวอยู่เงียบๆ คนเดียวไม่พบใคร บางครั้งเมื่อไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ต้องออกจากที่อยู่ชั่วคราว นอกจากนั้นการเปิดเพลงฟังก็จะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ผู้ให้ข้อมูลใช้เพื่อผ่อนคลายอาการทางจิตที่เกิดขึ้น ดังคำกล่าวต่อไปนี้

บางครั้งจะนอนพักบ้าง แล้วพยายามหาสมุดหนังสืออะไรมานั่งเขียน คิดอะไรจินตนาการออกมาวาดบ้าง เขียนบ้าง เปิดเพลงฟัง บรรยายไปเป็นเล่มๆ... (case 1)

ถ้าเราทำได้ มันก็จะทำเพลินๆ เขียนหนังสือ แต่งกลอนบ้าง ฟังวิทยุ ก็จะลดๆ อาการไปเอง... (case 5)

2.3 ปฏิกริยาต่ออารมณ์ ปฏิกริยาในด้านอารมณ์ที่เกิดขึ้น ผู้ให้ข้อมูลเล่าถึงประสบการณ์ดังกล่าวว่าการเสพแอมเฟตามีนมีผลทำให้ตนเองมีอารมณ์หงุดหงิดง่าย จากที่เคยอารมณ์ดี ใจเย็นก็เปลี่ยนเป็นอารมณ์ร้อนมากขึ้น นอกจากนั้นยังรู้สึกว่าตนเองมีความก้าวร้าวมากขึ้นทั้งกับเพื่อนหรือ

บิดามารดา บางรายอาจมีความรุนแรงถึงขั้นทำร้ายตนเอง ทำร้ายหรือทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่น เช่น ทบพนั่งห้อง ใช้มีดกรีดแขนเพื่อน ใช้มีดฟันสิ่งของภายในห้อง เป็นต้น นอกจากนั้นผลของ แอมเฟตามีนยังทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีอารมณ์แปรปรวน บางครั้งอารมณ์ดีบางครั้งอารมณ์ร้าย บางครั้ง รู้สึกซึมเศร้า หรือไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ดังที่ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า

...ก่อนหน้านี้จะเป็นคนอารมณ์ร้อนเหมือนกันแต่ไม่ถึงขนาดตอนที่เสพยาอารมณ์จีโมโห มาก มีอะไรนิดอะไรหน่อยก็โมโหค่ะ...ตอนโมโหอาจจะชกต่อยกับเพื่อนบ้าง เอามือตี กำแพง ตีกระจกบ้างแต่ไม่รู้สึกเจ็บเลย เพราะว่าถ้ามันหมดฤทธิ์ยาได้กลับไปตื่นนิ่งพอตื่น มาก็เหมือนมีความรู้สึกว่าเจ็บค่ะ... (case 8)

สำหรับความรุนแรงของการออกฤทธิ์ตามความแตกต่างทางเพศของผู้เสพ ส่วนใหญ่ ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าผู้ชายจะมีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ในลักษณะที่รุนแรงกว่าโดยการใช้กำลัง ระบายอารมณ์ มีพฤติกรรมก้าวร้าวควบคุมอารมณ์ของตนเองไม่ได้ ชอบเสพยาปริมาณมากๆ ส่วน ผู้หญิงที่เสพยาอาการดังกล่าวจะมีน้อยกว่า และสามารถควบคุมระงับการแสดงออกได้มากกว่า ผู้ชาย

...ผู้ชายเค้าเวลาไม่มีเสพเค้าคงจะหาเสพแล้วใช้กำลังอย่างที่เห็นออกข่าว แต่ผู้หญิงนี่คือว่า อาการ ไม่ออกก็เอาเข้าไปเสพเข้าเยอะๆ... (case 3)

ผู้ชายเค้าจะอารมณ์ร้อนมากกว่า...ผู้หญิงก็เหมือนกันแต่อารมณ์เค้าจะระงับได้บ้าง (case 11)

3 ผลกระทบจากการเสพยาแอมเฟตามีน

ผลกระทบจากการเสพยาแอมเฟตามีนของผู้ให้ข้อมูลเกิดขึ้นทั้งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ดังนี้

3.1 ผลกระทบต่อตนเอง การใช้ชีวิตอยู่ในวงจรของผู้เสพติดด้วยกันทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้ รับรู้และเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของตนและกลุ่มของผู้เสพยาด้วยกันหลาย ประการ ซึ่งในช่วงแรกของการเสพผู้ให้ข้อมูลจะรู้สึกว่าการใช้ชีวิตของตนเองมีความสุขสนุกสนานอยู่กับ กลุ่มเพื่อนและการเที่ยวกลางคืน หรือเสพยาแล้วผ่อนคลายความเครียดความกดดันในชีวิต มีเพื่อนที่ เข้าใจและเป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกันได้ และในขณะที่เสพยาฤทธิ์ของยาจะกระตุ้นทำให้ตนเองมี

ความตื่นตัวอยู่เสมอ ไม่รู้สึกง่วงนอน หรือนอนไม่หลับทำให้มีเวลาที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันได้โดยไม่ต้องพัก เช่น ดื่มสุรา เล่นเกมส์ เล่นไฟ หรือการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความรู้สึว่าการใช้ยาไม่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของตนเองมากนัก เพราะตนเองจะมีเพศสัมพันธ์ได้โดยไม่ต้องเสพยา หรือหลังการเสพยาไม่ต้องมีเพศสัมพันธ์ก็ได้ แต่ผู้ให้ข้อมูล 1 รายมีความคิดเห็นว่าการที่ตนเองเสพยาและเกิดฤทธิ์ที่ทำให้นอนไม่หลับ มีเวลาว่างมากจึงมีเพศสัมพันธ์ และมี 1 รายที่รู้สึกว่าการเสพยาจะกระตุ้นอารมณ์ทางเพศประกอบการอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยทำให้เกิดความอยากมีเพศสัมพันธ์

ใช้ยาแล้วไม่ค่อยได้พักผ่อน มันจะมีเวลามากไม่หลับไม่นอน ทำให้มีเวลาว่างหลังจากที่ไม่รู้จะทำอะไรแล้วก็มีเพศสัมพันธ์กัน...(case4)

ก็คือสูบไปแล้วใช้มัยกะ ใจเราเดินมีความรู้สึกต้องการ แค่เพียงมือสะกิดลูบ ใจเราก็หวิวๆ ขึ้นมา ทุกอย่างมันลงตัวกะ ไฟดับ ฝนตก แล้วก็อยู่ในห้องกันสองคน พวกเราจะไม่เปิดไฟ จะจู๋เทียนเพราะว่ากลัว ถ้าเปิดไฟดิ๊กๆ คื่นๆ ยิ่งเค้าเล็งอยู่ด้วย พอฝนตกลมมันพัดมันดับหมด มันก็ลงตัวรวมกับฤทธิ์ยาด้วย...(case 6)

ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งกล่าวว่า กลุ่มของผู้ที่เสพยาผิดแอมเฟตามีนด้วยกันมีความเชื่อว่าการเสพยามากๆ ทำให้มีผลกระทบต่อระบบอวัยวะสืบพันธุ์ อาจทำให้เป็นหมันเพราะฤทธิ์ของยาจะทำให้อสุจิของฝ่ายชายและไข่ของฝ่ายหญิงไม่แข็งแรง ถึงแม้จะมีเพศสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอแต่ก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้ยาก

เคื่อบอกว่าร่างกายไม่สมบูรณ์กะ อสุจิไม่แข็งแรง ไข่ก็ไม่แข็งแรง...ตอนนั้นไม่สบายเคยหยุดเสพยาไปตั้ง 4-5 วันนะกะ แต่ภายใน 4-5 วันมีอะไรกันตลอดเลยก็ไม่ท้องกะ เคื่อบอกว่าคนที่สูบบ้ามากนี้ทำให้คนเป็นหมันได้ สูบบ้ามากๆ จะท้องยากไม่ค่อยมีลูก เพราะว่าข้างในมันเสียกะ (case 6)

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงประสบการณ์ที่ตนเองได้พบหรือได้รับการบอกเล่าจากบุคคลอื่นในเรื่องที่มีการนำสตรีวัยรุ่นมาแลกเปลี่ยนกับแอมเฟตามีนจากผู้ค้ารายใหญ่ในกรณีที่ไม่มีเงินมาซื้อเพื่อนำแอมเฟตามีนที่ได้ไปจำหน่ายก่อนและจะนำเงินที่ได้จากการขายแอมเฟตามีนมาจ่ายซื้อตัวสตรีวัยรุ่นคืนทีหลัง เมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดแล้วไม่มีผู้นำเงินไปไถ่จะทำให้ไม่สามารถนำสตรี

วัยรุ่นนั้นกลับมาได้ ในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับยามักพบในผู้ที่ไม่มีเงินซื้อยาเสพติดหรือต้องการเก็บเงินที่มีไว้ใช้จ่ายส่วนตัว จึงใช้วิธีหาหรือหาเงินที่จะซื้อยาด้วยการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ค้ายา ทำให้สตรีวัยรุ่นเกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ เมื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้มักจะตัดสินใจทำแท้ง บางรายกล่าวว่าพบสตรีวัยรุ่นที่รับประทานยาชนิดหนึ่งร่วมกับการเสพยาแอมเฟตามีนจะทำให้แท้งเองได้ หรือในรายที่การตั้งครรภ์ดำเนินไปจนถึงระยะคลอดผู้ให้ข้อมูลพบว่าสตรีวัยรุ่นที่ขายจนคลอดบุตรจะมีบุตรที่คลอดออกมาไม่แข็งแรง บางรายต้องขายบริการทางเพศเพื่อนำเงินมาซื้อยาเสพติดหรือนำไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย โดยผ่านการติดต่อจากเพื่อนผู้เสพยาแอมเฟตามีนด้วยกัน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

...เสียเงิน เสียรู้ เสียตัว เสียความบริสุทธิ์อีก ถามเพื่อนส่วนมากจะตอบว่าได้กันเพราะยาจนถึงขนาดท้องก็เคยมีแล้วนะแต่ไอ้คนนั้นไม่รับผิดชอบ ต้องพาไปทำแท้งเกือบหมื่นท้องได้ 4 เดือน เกือบ 5 เดือน (case 2)

...ถามเค้าว่าอยู่ที่นู่นมีการเสียดัวมัย เค้าบอกว่ามีกับพ่อค้ายาพ่อเลี้ยงเค้าเอาตัวแลก...เพื่อนเราทำหลายคนเค้าเอาไปแลกถึงบนคอยเลนนะ...เอาตัวเข้าไปแลกยาเป็นถุงๆ อยู่กับเค้าด้วยอย่างนี้เลย... (case 6)

เมื่อสัมพันธภาพระหว่างครอบครัวกับผู้ให้ข้อมูลห่างเหินกันไปในช่วงที่มีการเสพยาการใช้ชีวิตส่วนใหญ่จึงอยู่กับกลุ่มเพื่อนที่เสพยาด้วยกัน ทำให้ไม่ไปเรียน หรือไปเรียนแต่ขาดความสนใจ ไม่มีสมาธิ อยากโดดเรียนกลับมาหอบพักเพื่อเสพยา เมื่อทำพฤติกรรมเหล่านี้ซ้ำๆ จะมีผลทำให้การเรียนของผู้ให้ข้อมูลตกต่ำลงเรื่อยๆ จากเคยได้เกรดเฉลี่ยสูงๆ ก็จะลดลง ประกอบกับฤทธิ์ของยาที่แสดงออกทางร่างกาย ทางด้านอารมณ์ที่รุนแรงขึ้นจึงมีปัญหาการทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อน การนำยามาเสพรวมถึงการเป็นผู้ค้าแอมเฟตามีนให้กับเพื่อนในสถานศึกษา มีผลให้ถูกทำโทษและหยุดการเรียนในที่สุด

...ไปเรียนสม่ำเสมอแต่สมองในความคิดเราการสนใจการเรียนมันจะน้อยลง ในสมองมันจะมีเรื่องยาเข้ามาแทน...ช่วงที่ติดยามากๆ ย้ายโรงเรียนก็เกี่ยวกับเพื่อนอีก ไม่จบเลยหนีพ่อกับแม่ไปอยู่กับเพื่อนซัก 2 เดือนแล้วก็กลับมาเรียนก็เรียนไม่ได้แล้ว ก็เลยหยุดเรียน... (case4)

นอกจากผลกระทบต่อตนเองของผู้ให้ข้อมูลดังที่ได้กล่าวมาแล้วยังพบว่า เมื่อผู้ให้ข้อมูลมีการเสพติดแอมเฟตามีน จะต้องใช้ปริมาณมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งระยะแรกที่ถูกชักชวนให้เสพติดจะได้รับยาจากเพื่อนโดยไม่ต้องซื้อ แต่เมื่อมีการเสพติดผู้ให้ข้อมูลจำเป็นต้องใช้แอมเฟตามีนมากขึ้น และต้องจ่ายเงินในการซื้อหาเสพติดเอง ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลจึงมีวิธีการที่จะหาแอมเฟตามีนมาเพื่อการเสพในหลายๆ วิธี ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้วิธีการนำแอมเฟตามีนมาจำหน่ายเพื่อนำเงินที่ได้มาใช้ซื้อเสพติด การแสวงหาเพื่อนำมาจำหน่ายนั้นผู้ให้ข้อมูลอาจต้องไปรับมาจากผู้ค้ารายใหญ่ หรือบางครั้งผู้ให้ข้อมูลอาจจะรับแอมเฟตามีนจากผู้ค้ารายย่อยแล้วนำไปจำหน่ายอีกทอดหนึ่ง กลุ่มที่ผู้ให้ข้อมูลนำไปจำหน่ายส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มของวัยรุ่นที่เสพยาด้วยกัน หรือบางครั้งอาจจะนำไปจำหน่ายในโรงเรียนเพราะมีผู้เสพติดแอมเฟตามีนเป็นจำนวนมาก เมื่อทำการค้าขายไปสักระยะหนึ่งผู้ให้ข้อมูลจะรู้สึกว่าได้เงินที่เป็นกำไรจากการค้าขายมาจึงทำการค้าขายในลักษณะนี้มาเรื่อยๆ เพราะมีเงินใช้จ่ายในการซื้อยามาเสพและใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสบาย แต่อย่างไรก็ตามการกระทำดังกล่าวก็ทำให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกว่าคุณมีความเสี่ยงต่อการถูกจับกุม และต้องอยู่ในความหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลาว่าบุคคลอื่นจะทราบว่าตนเองเสพยา กลัวจะถูกจับกุมดำเนินคดี จึงต้องคอยหลบซ่อน และเปลี่ยนย้ายที่อยู่บ่อยครั้ง ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลต่อไปนี้

...จะระแวงได้ยินเสียงอะไรก็กลัวเป็นตำรวจ...(case 5)

...รู้สึกว่ามันหวาดระแวงต่อคนรอบข้าง ประมาณว่ากลัวเค้าจะบอกตำรวจมาจับ...(case 7)

...บางครั้งเห็นคนที่เค้ามาจดเลขไฟฟ้าก็คิดว่าเค้ามาจดป้ายทะเบียนรถ ต้องเอาป้ายทะเบียนรถออกก็มี บางครั้งกลัวเค้าจดป้ายทะเบียนรถไปเพราะชอบแอมไอซ์ไปขึ้นคดยหา...

(case 9)

เมื่อผู้ให้ข้อมูลใช้ชีวิตในการเสพติดแอมเฟตามีนได้ระยะหนึ่ง ในที่สุดก็จะถูกจับกุมดำเนินคดีทั้งในลักษณะของผู้เสพและผู้ค้า ดังข้อมูลต่อไปนี้

...ถูกจับยาที่เรา เล้าคันตัวหมดเลยเพราะว่าพอเราขึ้นไปตำรวจจะรู้เลยว่ามาซื้อยาไปขายแน่นอน...ถูกตำรวจจับตอนช่วง ม.5 เทอมต้นๆ นี่แหละค่ะ ถูกจับตอนระหว่างที่เอายาไปขาย... (case 6)

ช่วงที่ใช้ต่อมาเรื่อยๆ ครั้งแรกเคยโดนตำรวจจับแต่ที่โดนจับครั้งแรกมันเป็นกฎหมายเก่า นะคะ คือว่าไม่เจอยาเสพติดก็ไม่จับให้ปรับแล้วก็ปล่อย...แต่ตั้งแต่เค้าเปลี่ยนกฎหมาย ใหม่ที่จับไปตรวจนั้นก็เลยเจอ แล้วก็ได้อาศัยที่นี่ (case 7)

ผู้ให้ข้อมูล 1 รายกล่าวว่า การค้าแอมเฟตามีนบางครั้งถ้าขัดผลประโยชน์หรือหักหลัง กันภายในกลุ่ม อาจต้องใช้วิธีการทำร้ายร่างกายหรือฆาตกรรมเพื่อเป็นการลงโทษ ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลต่อไปนี้

...ตะบ้าง ซ้อมบ้าง...บางครั้งหักหลังกันก็ฆ่าทิ้งเลย...ฆ่าเสร็จก็พากันย้ายที่ที่เราคบดาน ย้ายมาอยู่อีกที่หนึ่งให้ไกล ถ้าขึ้นอยู่ตรงนี้คือตำรวจต้องจับ... (case 1)

3.2 ผลกระทบต่อครอบครัว ในขณะที่มีการเสพติดตนเองจะรู้สึกหมกมุ่นอยู่กับการ รวมกลุ่มกันเสพยา ความสนใจในสิ่งต่างๆ ในชีวิตจะลดน้อยลง ความรู้สึกนึกคิดจะวนเวียนอยู่แต่ เรื่องของการเสพยา จากการที่ต้องเข้ามาเรียนหนังสือ ไกลบ้านและต้องอยู่หอพักกับเพื่อน ในช่วง แรกๆ ที่ไม่มีการเสพยาจะกลับบ้านทุกอาทิตย์ แต่เมื่อเสพติดแล้วจะไม่อยากกลับบ้านอยากอยู่กับ เพื่อนในกลุ่มที่เสพยา นอกจากนั้นเมื่อสภาพร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงเป็นลักษณะของผู้เสพยา แอมเฟตามีนมากขึ้นผู้ให้ข้อมูลจะไม่กล้ากลับบ้านหรือต้องออกจากบ้านมาอยู่ทีอื่นเพราะกลัวว่า บุคคลในครอบครัวจะทราบว่าตนเองติดยา

เค้าก็จับตามองเรา คอยระแวง คอยจับผิด แล้วก็อยู่บ้านไม่ค่อยสนุก ก็ออกบ้าน ไม่ได้เข้ามา อยู่บ้านเลย ออกไปอยู่หอกับเพื่อน... (case 6)

...กลับบ้านบ่อยกลับทุกอาทิตย์ แต่พอเสพยาก็ไม่ค่อยได้กลับนานๆ กลับครั้งแม่ก็จะฝาก เงินเข้าบัญชีให้...(case 9)

...เราออกห่างๆ จากครอบครัว เพราะว่าไม่ค่อยกลับบ้าน พี่มารีบกับบอกว่าวันนี้ต้องมียานทำ ยังไม่กลับค่ะ...(case 10)

ภายหลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลเสพยาและต้องถูกจับดำเนินคดี ส่วนใหญ่มีความรู้สึกที่ อยากจะปิดบังบุคคลในครอบครัวไม่ให้ทราบเพราะกลัวว่าจะทำให้เสียใจ บางรายยอมอยู่ในคุกจน

ถูกส่งฟ้องศาลเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงมักจะเป็นผู้แจ้งให้กับบุคคลในครอบครัวทราบ และเมื่อทราบว่าผู้ให้ข้อมูลถูกดำเนินคดีบุคคลในครอบครัวได้แสดงความรู้สึกลึกซึ้ง ห่วงใย เสียใจ ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลต่อไปนี้

...ตอนโดนจับต้องเข้าเรือนจำที่เชียงใหม่ซะก่อน ใช่มั้ยคะ ก็อยู่คนเดียวคนเดียวกับแม่แล้วมีคนรู้จักเค้าไปบอกแม่ว่าลูกสาวโดนจับมา แม่ก็ตกใจร้องไห้...(case 3)

เมื่อใช้เวลาระยะหนึ่งบุคคลในครอบครัวปรับตัวรับกับเหตุการณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลถูกจับได้ และแสดงออกในทางบวกถึงความรักความห่วงใย การให้กำลังใจ และให้อภัย

...เค้าไม่ดูถูกเรา แล้วก็ไม่รังเกียจเราด้วย เค้ายังให้ความรักความอบอุ่นมากกว่าเดิม พุดคุยก็ดีกว่าเดิม ไม่ตะโกนไม่ด่า เดียวนี้เค้าก็คุยกับเราดี...เค้าจะให้ความอบอุ่นกับเรามากขึ้นนะ...(case 2)

ซึ่งในลักษณะนี้ผู้ให้ข้อมูลจะรู้สึกดีใจที่ได้รับการดูแลมากขึ้น และรู้สึกเสียใจที่ทำให้บิดามารดาหรือบุคคลอื่นในครอบครัวผิดหวัง ดังข้อมูลต่อไปนี้

รู้สึกเสียใจ แล้วก็รู้สึกผิดที่ทำอะไรลงไปโดยที่พ่อแม่ไม่รู้ที่หลัง ทำให้เค้าเสียใจ แล้วตัวเองก็เสียอนาคตไปด้วย... (case 1)

เราคิดว่าเราเป็นคนโง่ แล้วที่รู้สึกคือเราสงสารแม่ค่ะ สงสารทั้งจิตใจแม่ทั้งเรื่องเงินทองของแม่ด้วย ที่เสียไปกับเรามากมาย สงสารแม่ที่ไม่ค่อยกล้ามองหน้าใคร...(case 6)

...พอเจอหน้าพ่อน้าแม่ก็รู้สึกว่าทำผิดไปสายไปแล้วที่ตัวเองได้ทำก็ขอโทษ แต่พ่อก็รัก บอกว่าไม่เป็นไรคือการเรียนรู้ของเรา...(case 10)

การแสดงถึงความรักความห่วงใย และกำลังใจภายในครอบครัว ทำให้ผู้ให้ข้อมูลคิดที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตัวเองให้ดีขึ้น และมีความคิดที่อยากจะเลิกเสพยาเสพติดตามีน ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลต่อไปนี้

...เราอยากจะเลิกมันเพื่อแม่ค่ะ เราจะขอออกไปจากสังคมพวกนั้น ออกไปจากคนพวกนั้น ไม่เห็นภาพอย่างนั้นค่ะ (case 6)

...รู้สึกว่าการที่เรายังไม่สายทุกคนยังให้ออกาสเราอยู่ให้กำลังใจเราอยู่ เราทำแบบนี้เรา ไม่ต้องคิดอะไรมาก คือมีพ่อและแม่อยู่เคียงข้างเรา (case 10)

ในทางกลับกัน มีผู้ให้ข้อมูล 2 รายกล่าวว่าเมื่อบุคคลในครอบครัวของตนเองทราบว่า เสพติดแอมเฟตามีนจะแสดงความรู้สึกโกรธ ต่อว่า หลังจากนั้นจะแสดงความไม่สนใจ และ สูญเสียสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัวไป ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลต่อไปนี้

...พี่จะ โกรธ ไม่ยอมมาเยี่ยมเลย...(case 1)

พอเค้ารู้ว่าเราเสพยาปุ๊บเนี่ยเค้าจะต่อว่า ฉลาดพี่น้องเค้าก็จะมาว่าเรา...จากที่เคยเป็นเด็กดีใน สายตาพ่อแม่แล้วก็คนอื่นๆ ที่เค้าเคยยอมรับเค้าไม่ยอมรับเราแล้ว...(case 4)

เมื่อผู้ให้ข้อมูลถูกกระทำในทางลบในลักษณะนี้ ทั้ง 2 รายจะแสดงออกเพื่อตอบโต้โดย ไม่สนใจบุคคลในครอบครัว เมื่อถูกปล่อยตัวจากการถูกจับก็จะกลับไปเสพยามากขึ้นกว่าเดิมเพื่อเป็น การประชด

...ตอนแรกเค้ายังไม่มีความให้อยู่แล้วยิ่งเค้ามาว่าให้ร้ายให้ เรายิ่งไม่สนใจเค้าทำซ้ำลงไป อีก... (case 4)

3.3 ผลกระทบต่อสังคม การได้รับผลกระทบจากการเสพติดแอมเฟตามีนในด้านการ แสดงออกของบุคคลอื่นๆ ในสังคมเมื่อทราบว่าผู้ให้ข้อมูลเสพติดแอมเฟตามีน การแสดงออกของ บุคคลจะแตกต่างกันออกไป กล่าวคือในกลุ่มของเพื่อนที่ไม่ได้เสพยาจะใช้คำพูดที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูล รู้สึกว่าถูกรังเกียจ ถูกต่อว่า แต่ยังสามารถพูดคุยได้เหมือนเดิม ส่วนในกลุ่มเพื่อนที่มีการเสพยา ด้วยกันมักจะได้รับการดูแลเป็นอย่างดีจากเพื่อนในกลุ่มเมื่อมีอาการจากการเสพยาเกิดขึ้นโดยมิได้ ถูกรังเกียจแต่อย่างใด และรู้สึกว่าเพื่อนในกลุ่มที่เสพยาเป็นผู้ที่ไว้วางใจได้ ไม่เหมือนกับการอยู่ใน สังคมที่ถูกมองด้วยสายตาที่จับผิดและต้องคอยหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลา ผู้ให้ข้อมูล 1 รายกล่าวว่า

ในกลุ่มเพื่อนที่โรงเรียนส่วนใหญ่จะรู้สึกเฉยๆ เพราะมีนักเรียนที่เสพยาเป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่รู้สีกว่าผู้ที่เสพติดแอมเฟตามีนเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ

...เค้าจะชอบที่เราขี้ยา แต่เค้าไม่ได้รังเกียจขนาดไม่เข้าใกล้ เค้าก็พูดด้วยเหมือนเดิม... บางครั้งเค้าก็จะประชดว่าเราติดยา เป็นขี้ยา ไม่ดี ก็มีบางส่วนที่เค้ารังเกียจแต่ก็ไม่รังเกียจถึงขนาดไม่เข้าใกล้ (case 1)

...รู้สึกว่สังคมของพวกเราจะมียู่แค่นั้น จะมียู่กลุ่มแค่นั้นถ้านอกเหนือจากกลุ่มเค้าจะดูเราเหมือนตัวประหลาดรีเปล่า... (case 6)

เค้าก็ไม่แสดงพฤติกรรมอะไร เจอกันก็ทักก็พูดคุยกันปกติไม่ได้รังเกียจอะไร... ในโรงเรียนเค้าก็รู้จะเพราะว่าเด็กนักเรียนส่วนมาก 50% จะเป็นคนที่ขี้ยา ก็จะเป็นแบบนี้เค้าก็เลยมารู้... (case 7)

ในด้านการแสดงออกของบุคคลในชุมชน ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าครอบครัวจะมีส่วนช่วยในการปกปิดเรื่องการเสพติดแอมเฟตามีนของตนเอง แต่บางส่วนที่ไม่สามารถปกปิดได้ทำให้บุคคลในสังคมรับรู้และเมื่อทราบว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้เสพติดแอมเฟตามีนจะแสดงออกต่อผู้ให้ข้อมูลในทางลบ โดยจะว่ากล่าวและดักเตือนบุตรหลานของตนไม่ให้มายุ่งเกี่ยวกับเพราะกลัวจะถูกชักชวนให้เสพ นอกจากนั้นมีบุคคลในชุมชนของผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งแสดงความรู้สึกผิดหวังที่เคยเห็นผู้ให้ข้อมูลเป็นคนดีแต่กลับมาเสพยา และผู้ให้ข้อมูล 1 รายมีความรู้สึกว่ตนเองเป็นผู้สร้างปัญหาให้กับสังคม และเกรงกลัวว่บุคคลในสังคมจะไม่ให้การยอมรับ ดังข้อมูลต่อไปนี้

...พ่อแม่เพื่อนจะว่าเราเป็นขี้ยา เค้าบอกอย่าไปคบมันนะมันเป็นขี้ยา... (case 2)

...เรารู้ใจจะว่แค่เราเป็นเด็กมีปัญหาอย่างนี้ทุกคนในสังคมก็รังเกียจอยู่แล้ว เรากลัวที่สังคมไม่ยอมรับอยู่แล้วเราก้เป็นภาระของคนอื่นอีก เพราะแค่นี้เราก้เป็นขยะสังคมอยู่แล้ว... (case 3)

...แม่บอกว่าคนในหมู่บ้านรู้แล้ว เค้าก็ว่าให้เราว่าเมื่อก่อนเป็นเด็กดีแต่ทำไมตอนนี้ทำไม่อย่างนี้ (case10)

ในด้านการได้รับผลกระทบจากการแสดงออกทางลบของบุคคลในสังคมที่มีต่อผู้ให้ข้อมูล ทำให้เกิดความรู้สึกที่อยากจะหลีกเลี่ยงออกจากสังคม ไม่อยากพบใคร และอยากอยู่ในกลุ่มของผู้ที่เสพติดแอมเฟตามีนด้วยกันเท่านั้น ดังตัวอย่างคำกล่าวต่อไปนี้

...ก็ไม่อยากพบใคร อยากมีเพื่อนที่เล่นยามาด้วยกันเท่านั้น กลัวคนอื่นเค้ารู้แล้วเค้าจะรังเกียจ (case 8)

ผลกระทบในด้านการแสดงออกของบุคคลทั้งในครอบครัวและสังคมที่มีต่อผู้ให้ข้อมูลในทางลบ จะทำให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกว่าถูกมองในทางไม่ดี โดยเฉพาะเมื่อตนเองเป็นผู้หญิงจะเกิดการเปรียบเทียบกับวัยรุ่นชายที่เสพติดแอมเฟตามีน โดยผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงความคิดเห็นในมุมมองความแตกต่างระหว่างหญิงชายที่บุคคลหรือสังคมประเมิน ตามการรับรู้และประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลพบว่าสตรีวัยรุ่นจะถูกมองในทางไม่ดีมากกว่าวัยรุ่นชายที่เสพติด เนื่องจากวัยรุ่นชายที่เสพติดแอมเฟตามีนจะถูกมองว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาของเด็กผู้ชาย ซึ่งจะมีความดื้อรั้นและเกร แต่สตรีวัยรุ่นนั้นจะถูกมองว่าการเสพติดแอมเฟตามีนเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเพราะเด็กผู้หญิงควรที่จะเรียบร้อย เป็นแม่บ้านแม่เรือน และไม่ควรจะไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และถูกบุคคลอื่นมองว่ามีโอกาสที่จะเสียตัวได้ง่าย แต่ผู้ให้ข้อมูล 2 รายมีความรู้สึกที่สตรีวัยรุ่นก็มีโอกาสที่จะเสพติดได้เหมือนกับวัยรุ่นชายเพราะสามารถเกิดปัญหาครอบครัวหรือมีปัจจัยที่ทำให้เสพยาได้เช่นเดียวกัน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

...เค้าจะมองผู้ชายแบบธรรมดา ผู้ชายก็เป็นอย่างนี้เหมาะสมแล้วที่ติดยา แต่ผู้หญิงมันไม่สมควรเพราะเป็นเพศที่อ่อนแอ แล้วก็ก็เป็นคนที่แบบรักสวยรักงามแล้วทำไมต้องมาติดยา... (case 1)

...แต่สมัยนี้ก็ผู้หญิงกับผู้ชายถ้าหากว่าเข้าใจเค้าจริงๆ ผู้หญิงกับผู้ชายความรู้สึกก็คงจะเหมือนกัน ต่างก็มีปัญหาเหมือนกัน กัน ผู้หญิงไทยเดี๋ยวนี้วัยรุ่นไทยเดี๋ยวนี้ที่มีปัญหาครอบครัวก็มีเยอะนะคะ...(case 3)

...ผู้หญิงกับผู้ชายอย่างคนภายนอกเนี่ยคนทั่วไปจะมองว่าผู้หญิงเสียทั้งตัว เสียทั้งความเป็นผู้หญิง ก็ว่าผู้หญิงมันไม่ใช่อย่างนี้ ผู้ชายเค้าออกไปข้างนอกได้แต่เค้าก็ไม่ได้เสียอะไร...

ผู้หญิงเค้าก็ต้องอยู่ตามบ้านตามเรือนเป็นแม่ศรีเรือน เค้าจะดูภาพสังคมแบบนั้น... (case 6)

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กล่าวถึงความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังที่เสพติดแอมเฟตามีนได้ระยะหนึ่งว่าทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจะทำให้สุขภาพกาย สุขภาพจิตของตนเองเสื่อมโทรมลง ต้องเผชิญความภาวะเสี่ยงทางด้านสุขภาพของสตรีหลายๆ ประการ และทำให้บางครั้งตนเองรู้สึกว่าชีวิตในช่วงที่เสพติดแอมเฟตามีนมีความตกต่ำ เกิดความเบื่อหน่าย และกลัวว่าจะทำให้บุคคลในครอบครัวต้องเสียใจเมื่อทราบว่าตนเองติดยา ดังตัวอย่างคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลต่อไปนี้

...อยากมีอนาคตสูงๆ ไม่ใช่แค่นี้...เราจะทำยังไงให้มันดีกว่านี้...(case 2)

...บางครั้งก็อยากเลิก บางทีเห็นหน้าแม่ คิดถึงแม่ก็รู้สึกอยากเลิก...กลัวเขาจับได้ เราก็ไม่อยากจะทำอยู่ในสภาพแบบนี้...(case 5)

...ก็รู้สึกว่าชีวิตมันตกต่ำลงไปละ อยากจะเลิกแต่มันก็เลิกไม่ได้อยากจะลดขนาดยาแต่มันก็ทำไม่ได้ เพราะว่ามันติดถึงขั้นสุดยอได้แล้วละ (case 7)

ก็คิดนะจะว่าอยากจะเลิกเหมือนกัน แต่ว่าขอเวลาอีกซักพักนึง อีกไม่กี่วันก็จะเลิกแล้วพอดีว่ามาถูกจับซะก่อน (case 8)

...ไม่อยากให้พ่อแม่เสียใจตอนแรกก็คิดแบบนี้ แต่พอหลายๆ มาเพื่อนก็หาทำให้อีกละ... (case 10)

ผู้ให้ข้อมูล 2 รายใช้วิธีการเลิกเสพด้วยตนเอง โดยการพยายามไม่ออกไปนอกที่พัก ขังตัวเองไว้คนเดียว ดังคำกล่าวต่อไปนี้

...คิดเลิกนะกะ เคยขังตัวเองไว้ในห้อง แต่ขังได้อาทิตย์เดียวคือไม่ไหว...(case 6)

...เห็นว่าการเรียนแย่งก็เลยคิดที่จะเลิกดิ้นค่ะ คือขังตัวเองอยู่ในห้องก็ไม่ใช่ยาได้เดือนกว่า
ค่ะ...(case 7)

ความรู้สึกที่อยากจะเลิกเสพ หรือความพยายามลองเลิกเสพของผู้ให้ข้อมูลไม่ประสบความสำเร็จและต้องกลับมาเสพแอมเฟตามีนซ้ำอีก เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลรู้สึกว่าตนเองขาดความเข้มแข็งทางด้านจิตใจ เอาชนะใจตัวเองไม่ได้ ไม่สามารถขัดขึ้นหรือปฏิเสธการชักชวนให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้ ประกอบกับการที่ผู้ให้ข้อมูลต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีเพื่อนเสพติดแอมเฟตามีน และพยายามโน้มน้าวไม่ให้ผู้ให้ข้อมูลเลิกเสพ หรือมาเสพให้เห็นเพื่อให้เกิดความอยากเสพ รวมทั้งมีผู้ค้าขายอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถที่จะเลิกเสพอย่างเด็ดขาดได้ และยังคงอยู่ในวงจรการเสพติดรวมทั้งเป็นผู้ค้าต่อไป ดังคำกล่าวต่อไปนี้

เวลาอยากจะเลิกโอกาสที่จะเลิกไม่ค่อยมีด้วยค่ะ ความตั้งใจ ความพยายาม ความเข้มแข็งยังไม่พอค่ะ (case 3)

...โดนจับไปประมาณเกือบ 3-4 เดือน ถูกจับเข้าไปในเรือนจำจนเลิกได้ ออกมาก็เพลาๆ ลงบ้าง แต่พอมาเจอแฟน มาเจอคนที่เล่นยาด้วยกัน ก็มาเริ่มขายกันอีก เริ่มเสพกันอีก กลับมาเหมือนเดิม จนโดนจับค่ะ (case 4)

เดี๋ยวเพื่อนรู้ก็มาหาอีก เราเป็นคนใจอ่อน ไม่ชนะใจตัวเอง ก็เลขทนไม่ได้ เพื่อนเอามาเราก็กินไม่ได้ (case 5)

...ไปอยู่กรุงเทพแต่ก็ต้องกลับมารายงานตัวทุกเดือนๆ ทำให้ได้เจอสังคมเดิมๆ เจอคนเดิมๆ พอมารายงานตัวเสร็จ ก็เจอเพื่อนๆ ก็ทักเดี๋ยวไปต่อแล้วกัน (case 6)

...แต่พอออกไปข้างนอกบ้าน ออกไปเรียนหนังสือมันก็เห็น จากจิตใจที่เรายังเลิกมันไม่ได้ เราก็กินกลับไปใช้มันอีก...พอไปเจอเพื่อนกลุ่มเดิม ไปเจอสภาพแวดล้อมเดิมๆ แล้วก็กลับไปใช้อีกเราเอาชนะใจตัวเองไม่ได้ (case 7)

ครั้งแรกใช้อยู่ครั้งเดียวแล้วก็หยุดไปเลย...กลับมาใช้ครั้งที่ 2 ประมาณ 2 เดือนได้ค่ะ... เพื่อนเค้าชวนก็เลยไปเล่นกับเพื่อน (case 8)

...ที่แรกก็ไม่ทำแล้ว หยุดเสพมา 3-4 เดือน...หยุดเสพมาซักช่วงนึงแม่พาไปอยู่บ้านแต่ไม่อยู่
ไปอยู่หอต่อก็เสพตลอด...(case 9)

ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงความรู้สึกก่อนมาบำบัดว่าในขณะที่ตนเองเสพแอมเฟตามีนอยู่ถึงแม้
มีความรู้สึกอยากเลิกเสพแต่ไม่ยอมเข้ารับการบำบัดเนื่องจากคิดว่าตนเองเสพเพียงอย่างเดียวไม่ถึง
ขั้นที่มีการติดเกิดขึ้น จึงไม่เห็นความจำเป็นในการบำบัด ดังกล่าวต่อไปนี้

ตอนนั้นคิดว่ายังไม่ติด...ไม่ถึงกับติด บางทีไม่มีก็ไม่เสพก็ได้ (case 3)

...โอ้โฮ ตั้ง 4 เดือน อย่างนี้ยังอยากกลับบ้านเลย ไม่คิดมาหรอก อยู่บ้านดีกว่า...(case 5)

...ไม่เคยคิดจะมาบำบัดละ เพราะคิดว่าบำบัดก็เหมือนกับติดคุกดีๆ นี่เอง (case 6)

4 การเข้ารับการบำบัด

ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ มีลักษณะของประสบการณ์ในการเสพและการบำบัดที่
แตกต่างกันกล่าวคือ ผู้ให้ข้อมูล 4 รายเสพติดแอมเฟตามีนเป็นครั้งแรกและเข้ารับการบำบัดเป็นครั้งแรก
ผู้ให้ข้อมูล 4 รายเคยเสพ 2-4 ครั้งและเข้ารับการบำบัดเป็นครั้งแรก และผู้ให้ข้อมูล 3 ราย เคยเสพ
2-4 ครั้งและเข้ารับการบำบัดเป็นครั้งที่ 2-3 ซึ่งมีเหตุผลที่เข้ารับการบำบัดรักษา ความต้องการ
การช่วยเหลือ และการวางแผนชีวิตหลังการบำบัด ดังต่อไปนี้

4.1 เหตุผลที่เข้ารับการบำบัด ผู้ให้ข้อมูล 10 รายเข้ารับการบำบัดเพราะถูกจับกุม และ
ส่งตัวมาบำบัดตามกฎหมาย ดังข้อมูลต่อไปนี้

เคยโดนจับ 2 ครั้งละ แต่ไม่ได้เสียค่าประกันเพราะว่าเค้าสงสัยว่าคนนี้อาจจะเสพยา เค้าม
ันตัวแต่ไม่เจอยาเสพติดก็ปล่อยไป แต่ตั้งแต่เค้าเปลี่ยนกฎหมายใหม่ที่จับไปตรวจฉี่ก็เลย
เจอแล้วก็มาอยู่ที่นี่ (case 7)

...ถูกส่งไปที่เรือนจำละ ไปอยู่กับพวกนักโทษได้ประมาณ 24 วัน แล้วก็ออกมาอยู่ตรวจ
พิสูจน์อีก 45 วันก็ส่งมาที่นี่ละ (case 8)

...โดนประกันตัวออกมาแล้วก็ไปอยู่หอใหม่อีก...สองอาทิตย์ก็จะไปตรวจฉีกรั้วหนึ่ง... บางครั้งก็ผ่านบางครั้งก็ไม่ผ่าน ตรวจอยู่ประมาณ 4-5 ครั้ง เค้าก็เรียกให้ไปฟังคำวินิจฉัย แล้วก็ให้มาอยู่ที่ศูนย์บำบัด (case 9)

...เพิ่งกลับมาแค่ 3 วันที่ผ่านมา แล้วสัญญาว่าจะเล่นเป็นครั้งสุดท้าย ไม่หันกลับไปหาหม้ออีก ตำรวจก็บอกว่าจ้างพาไปตรวจปัสสาวะ ถ้าไม่มีจะปล่อยไป แต่ 3 วันสารมันยังไม่หมด ก็เลยถูกคุมประพฤติส่งมาบำบัด (case 10)

...โดนจับแล้วแม่ก็ไปประกันตัวออกมา...คุมประพฤติที่เชียงรายหนึ่งเดือน 40 วัน...แล้ว เค้าก็ให้มาบำบัดที่นี่...(case 11)

ผู้ให้ข้อมูลที่มีประสบการณ์การเข้ารับการบำบัดมาก่อนต้องเข้ารับการบำบัดซ้ำ เนื่องจากอุปสรรคด้านตนเอง และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งจากการที่ได้รับการบำบัดครั้งก่อนๆ ไม่ครบตามขั้นตอนของการบำบัด หนีจากสถานที่ที่ให้การบำบัด หรือถูกจับกุมมาอีกครั้ง ดังตัวอย่างคำกล่าวต่อไปนี้

...ส่งไปบำบัดที่แม่ริมกับที่สถานพินิจเด็กที่จังหวัดเชียงใหม่ แล้วแม่ก็ประกันตัวออกมาอีก แล้วเค้าก็ให้ไปบำบัดที่ตึกผู้ป่วยนอกที่โรงพยาบาลลำพูนประมาณ 4 เดือน...เราไม่ค่อยไปไปไม่ครบ ผลก็เลยไม่ผ่าน เค้านัดไปฟังคำวินิจฉัย เลยได้มาอยู่ที่นี่...

...หนีบำบัดมา 2 ครั้งแล้ว เค้าส่งต่อมาไงคะ ไปหนีที่ทองบิณ 41 มาครั้งนึง แล้วก็มาหนีที่นี่ อีกครั้งนึง...จนวันสุดท้ายถ้าไม่มาก็ถูกส่งตัวไปคุก ก็เลยมา (case 6)

4.2 ความต้องการการช่วยเหลือ เมื่อผู้ให้ข้อมูลเข้าสู่กระบวนการของการบำบัดรักษาได้ กล่าวถึงความต้องการการช่วยเหลือสนับสนุนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเลิกเสพติดแอมเฟตามีน ซึ่งการช่วยเหลือที่ผู้ให้ข้อมูลต้องการแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ ต้องการการช่วยเหลือจากบุคคลในครอบครัว บุคคลอื่น และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โดยผู้ให้ข้อมูลทุกรายกล่าวว่าอยากให้ครอบครัวมีส่วนช่วยเหลือในการเลิกเสพติดของตนเอง ซึ่งได้แก่ การให้กำลังใจ ให้ความเข้าใจ และมองผู้ให้ข้อมูลในแง่ดี มีความสนใจเอาใจใส่ และพูดคุยกันมากขึ้น ดังคำกล่าวต่อไปนี้

...อยากให้แม่เล่าพูดกับเราเหมือนที่เล่าพูดกับคนปกติทั่วไปอย่างดี ๆ ไม่ใช่เล่าพูดถูกเหยียดหยามหรือว่าคำต๋าๆ ค่ะ บางทีเค้าไม่ได้พูดต๋านะคะแต่ความหมายที่เค้าพูดเค้าออกมาเนะมันต๋า มันดูเหมือนรังเกียจรีเปล่า...(case 6)

อยากได้กำลังใจจากพ่อจากแม่ก็พอแล้ว (case 8)

สำหรับบุคคลอื่นผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการให้คนรัก เพื่อน ญาติ หรือบุคคลในสังคมให้ความรักความเข้าใจ ให้กำลังใจ ให้อภัยและให้โอกาส

อยากให้เพื่อน ๆ มาเยี่ยม แล้วก็อยากให้แฟนออกเร็วๆ ด้วยอยากให้เค้ามาเยี่ยมบ้าง แต่มันเป็นไปไม่ได้อีกหลายปี (case 1)

อยากให้ทุกคนเข้าใจ คนรอบข้าง สังคมเข้าใจด้วยว่าครั้งหนึ่งที่เราแล้วก็มีใครหลาย ๆ คนได้ทำผิด ได้ทำผิดไป ผิดพลาดไปในชีวิต...อยากจะทำโทษแล้วก็อยากให้สังคมให้อภัยด้วย ให้โอกาสด้วยค่ะ ยังมีคนที่รอโอกาสจากทุกคนอีกเยอะแยะเลยล่ะ... (case 3)

สิ่งที่อยากได้ที่สุดตอนนี้คือความรักจากแฟนเรา พ่อแม่ก็ยังมีให้เหมือนเดิม ได้อยู่แล้ว แต่เราอยากได้จากแฟนมากขึ้น... (case9)

ในด้านเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และเจ้าหน้าที่ที่ให้การดูแลในช่วงของการบำบัด ผู้ให้ข้อมูลต้องการความสนใจ การได้รับความเข้าใจว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ป่วยไม่ใช่คนโทษ ใช้คำพูดที่ไพเราะ มีการให้เวลาในการเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลได้พูดคุย ให้กำลังใจ หากิจกรรมให้ทำเพื่อไม่ให้ว่าง และไม่อยากให้กดดัน ดังคำกล่าวต่อไปนี้

อยากได้จากหมอ จากพยาบาลให้เค้าแบบเข้าใจเรานิดนึงว่าเรามาบำบัด เรารักษารักษาเราไม่ใช่มาติดคุก...ช่วยเหลือเรา ไม่ต้องมองเราเป็นคนติดคุก อยากให้มองเราเป็นคนไข้ เป็นคนที่มารักษา พูดดีๆ ไม่ต้องตะคอก เอ็ดตะโรใส่ก็ได้ อยากจะให้พูดดีๆ ไม่ต้องใส่อารมณ์ (case 1)

ก็ให้เค้าสนใจเราบ้าง ให้เค้าถามเราเป็นไงบ้างมีปัญหาอะไรมั๊ยมันจะได้กล้าพูด ถ้าหากว่า
เค้าไม่ถามเราก็ไม่กล้าพูด...ก็หากิจกรรมให้ทำบ่อยๆ ไม่ต้องให้ว่างกะ ถ้าว่างมันไม่มีอะไร
จะทำไงคะ เอาเกมสนุกๆ อะไรมาให้เล่นก็ได้ (case11)

4.3 การวางแผนชีวิตหลังการบำบัด ผู้ให้ข้อมูล 5 รายกล่าวถึงความตั้งใจที่จะไม่กลับไป
เสพติดแอมเฟตามีนซ้ำอีกภายหลังบำบัดครบตามกำหนด เนื่องจากมีความรู้สึกลัวว่าอยากกระทำสิ่งดีๆ
เพื่อบุคคลในครอบครัว อยากให้ชีวิตและอนาคตของตนเองเป็นไปในแนวทางที่ดีขึ้น โดยมีวิธีการ
หลีกเลี่ยงสิ่งแวดล้อมของการเสพยาทั้งตัวบุคคล และสถานที่เดิมๆ เพื่อให้สามารถเลิกเสพยาได้อย่าง
เด็ดขาด ดังข้อมูลต่อไปนี้

...ถ้าหมดภาระตรงนี้ก็เลยกลับไปอยู่กรุงเทพ แต่คงจะไม่กลับไปหาอีกแล้วละ...เพื่อแม่
เพื่อตัวเราเอง เพื่ออนาคตของเรา เพราะใครๆ เค้าก็คงไม่อยากจะให้เราเป็นอย่างนี้...(case 3)

คิดว่ามาถึงจุดนี้แล้วคงจะไม่กลับไปเชียงใหม่ ยังไงก็ไม่กลับไป อาจจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง
ใหม่ เป็นคนใหม่...อยากเปลี่ยนตัวเองให้ชีวิตมีอะไรดีๆบ้าง...ถ้าไปอยู่หอพักที่เชียงใหม่
เฉยๆ ก็คิดจะไปเรื่อยๆ คิดว่าพอละ เพราะโดนจับมาหลายครั้งแล้วไม่มีอะไรดีขึ้นเลย...
ออกจากสิ่งแวดล้อมเดิม...ออกไปจากสังคมนั้นซะถ้ากลับไปก็คงจะแย่ (case 4)

...จะไปเรียนหนังสือต่อละ จะตั้งใจเรียนมากขึ้น แล้วก็พยายามออกห่างจากกลุ่มเพื่อน
กลุ่มเดิมที่ใช้อยู่ เพราะถ้าสมมติเรามาเลิกมาบำบัดเป็นปีสองปี หรือว่าเป็นสิบปี ถ้าเรา
กลับไปแล้วก็ยังไม่หาเพื่อนกลุ่มเดิม สภาพแวดล้อมเดิมๆ เราก็จะกลับไปหามันได้ตลอดเวลา
...(case 7)

มีผู้ให้ข้อมูล 1 รายที่ยังไม่แน่ใจว่าตนเองจะสามารถเลิกเสพยาแอมเฟตามีนอย่างเด็ดขาด
ได้ โดยให้เหตุผลว่าถ้าบุคคลในครอบครัวยังแสดงออกถึงการบังคับการทำให้กิจกรรมต่างๆ ของ
ตนเองมากเกินไปอาจจะทำให้ต้องกลับไปเสพยาอีกได้ ดังคำกล่าวต่อไปนี้

...ถ้าสมมติว่ากลับไปแล้ว แม่ยังมาบังคับบงการชีวิตอยู่ ก็จะกลับไปหามันอีก...อาจจะเลิก
ก็ได้ไม่เลิกก็ได้ มันเป็นเรื่องที่ยังไม่แน่นอน...(case 1)

สรุปได้ว่า การเสพติดแอมเฟตามีนของสตรีวัยรุ่นทำให้มีประสบการณ์ในชีวิตด้านต่างๆ 4 ประเด็นซึ่งได้แก่ 1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มเสพติดแอมเฟตามีน ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน 2) ปฏิกริยาจากการเสพติดแอมเฟตามีนที่มีผลต่อร่างกาย จิต และอารมณ์ 3) ผลกระทบจากการเสพติดแอมเฟตามีนต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม 4) การเข้ารับการบำบัดรักษา ประกอบด้วย เหตุผลที่เข้ารับการบำบัด ความต้องการความช่วยเหลือ และการวางแผนชีวิตหลังการบำบัด ต่อไปจะเป็นการนำเสนอการอภิปรายผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

การอภิปรายผล

ประสบการณ์ของสตรีวัยรุ่นที่เสพติดแอมเฟตามีนที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่ามีทั้งหมด 4 ประเด็นซึ่งได้แก่ 1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มเสพติดแอมเฟตามีน ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน 2) ปฏิกริยาจากการเสพติดแอมเฟตามีนที่มีผลต่อร่างกาย จิต และอารมณ์ 3) ผลกระทบจากการเสพติดแอมเฟตามีนต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม 4) การเข้ารับการบำบัดรักษา ประกอบด้วย เหตุผลที่เข้ารับการบำบัด ความต้องการความช่วยเหลือ และการวางแผนชีวิตหลังการบำบัด การอภิปรายผลเกี่ยวกับประสบการณ์ของสตรีวัยรุ่นที่เสพติดแอมเฟตามีนในแต่ละประเด็น มีดังต่อไปนี้

1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มเสพติดแอมเฟตามีน

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ปัจจัยที่มีผลทำให้สตรีวัยรุ่นเริ่มเสพติดแอมเฟตามีนมี 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน

1.1 ปัจจัยด้านครอบครัว พบว่าผู้ให้ข้อมูล 4 รายมีปัญหาสัมพันธภาพภายในครอบครัว ซึ่งเกี่ยวข้องกับการได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาแบบเข้มงวดกวดขันเนื่องจากเป็นสตรี ในสังคมไทยตั้งแต่อดีตมักจะอบรมเลี้ยงดูสตรีวัยรุ่นแบบเข้มงวดเพื่อป้องกันอันตรายและความเสื่อมเสียด้านต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ วินัส ศรีศักดิ์ (2545) เรื่องพฤติกรรมครอบครัวที่สัมพันธ์กับบุคลิกภาพทางอารมณ์ของวัยรุ่นในศูนย์บำบัดรักษาเสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งพบว่าสตรีวัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมากกว่าวัยรุ่นชาย แต่ในปัจจุบันสังคมไทยได้รับเอาวัฒนธรรมและค่านิยมของโลกทางตะวันตกเข้ามา มาก ส่งผลถึงการใช้ชีวิตของสตรีวัยรุ่นในยุคปัจจุบันที่แสวงหาความเป็นอิสระเสรีและความเป็นตัวของตัวเอง แต่ในขณะเดียวกันบิดามารดา ยังคงเลี้ยงดูสตรีวัยรุ่นแบบเข้มงวดกวดขันแต่ให้เวลา

ในการดูแลเอาใจใส่น้อยและขาดความสนใจทำให้เกิดความขัดแย้งไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน โดยสตรีวัยรุ่นจะรู้สึกว่าการขาดอิสระในการดำเนินชีวิต มีความกดดัน เกิดภาวะเครียด และรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับความรักจากครอบครัวเท่าที่ควร สอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของนักศึกษามหาวิทยาลัยซึ่งพบว่าการเลี้ยงดูวัยรุ่นแบบเข้มงวดกดขี่ แต่ขาดการเอาใจใส่การดูแลใกล้ชิดจากผู้ปกครอง ทำให้สัมพันธภาพในครอบครัวจะมีลักษณะห่างเหิน ต่างคนต่างอยู่ ขาดการสื่อสาร ทำให้เกิดความรู้สึกขาดในเรืองของการรับฟังความคิดเห็น ความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ เมื่อครอบครัวไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้จึงเป็นแรงผลักดันให้หนีห่างไปจากครอบครัวไปใกล้ชิดกับเพื่อนมากขึ้น ส่งผลให้เพื่อนมีอิทธิพลในเรื่องต่างๆ รวมทั้งการใช้ยาเสพติด (ภคินี อิศรางกูร ณ อยุธยา, 2544)

นอกจากนั้นการศึกษาลักษณะนี้ยังพบว่าผู้ให้ข้อมูล 3 รายอยู่ในภาวะครอบครัวแตกแยก บิดามารดาแยกทางกัน ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต หรือถูกจับดำเนินคดีค้ายาเสพติด ซึ่งลักษณะครอบครัวดังกล่าวทำให้สตรีวัยรุ่นรู้สึกขาดที่พึ่ง ขาดความอบอุ่น ต้องอยู่ตามลำพังและอ้างว้างโดดเดี่ยว สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการสนับสนุนทางสังคมเกี่ยวกับการเลิกหรือกลับมาเสพติดของผู้ติดยาเสพติดของ ขวัญหทัย รงคุปตวนิช (2544) ซึ่งพบว่าผู้ติดยาเสพติดที่มาจากครอบครัวแตกแยกหรือครอบครัวที่มีปัญหาภายในครอบครัว ขาดการได้รับความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่เป็นผลทำให้รู้สึกว่าตนเองอยู่คนเดียวในโลก ไม่มีใครรัก ไม่มีใครสนใจ และพยายามหาทางออกให้กับตนเองด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ลืมความทุกข์หรือความรู้สึกที่ไม่ดีที่เกิดขึ้น ซึ่งการใช้ยาเสพติดเป็นวิธีหนึ่งที่จะเลือกใช้เนื่องจากเชื่อว่ายาเสพติดจะทำให้ตนรู้สึกดีขึ้น รู้สึกผ่อนคลาย ลืมความรู้สึกไม่ดีที่อยู่ในจิตใจได้ เช่นเดียวกับการศึกษาของ นัยนา อินธิโชติ (2545) ซึ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร ความเข้มแข็ง และการปรับตัวของเยาวชนผู้เสพแอมเฟตามีนแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลรัฐญารักษ์พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่ามีสัมพันธภาพ ในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และอาจทำให้กลุ่มตัวอย่างขาดความอบอุ่น และเป็นสาเหตุหนึ่งซึ่งนำไปสู่การติดแอมเฟตามีนได้

1.2 ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน การศึกษาลักษณะนี้พบว่าผู้ให้ข้อมูล 4 ราย ไม่มีปัญหาเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัว โดยได้รับการเลี้ยงดูและการเอาใจใส่ที่เหมาะสม แต่มีปัจจัยอีกด้านหนึ่งที่มีผลทำให้สตรีวัยรุ่นกลุ่มนี้มีการเริ่มเสพยาแอมเฟตามีน คือ ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน เนื่องจากในปัจจุบันสังคมไทยเปิดกว้างทางการศึกษามากขึ้นทำให้สตรีวัยรุ่นมีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น จึงต้องเข้ามาศึกษาต่อในเมืองใหญ่ที่มีสถาบันการศึกษาตามที่ตนเองต้องการ การที่ต้องเข้ามาศึกษาต่อในเมืองใหญ่นั้นสตรีวัยรุ่นต้องพักอาศัยในระหว่างศึกษาอยู่ตามหอพัก หรือบ้านเช่า และต้องอยู่ตามลำพังทำให้ห่างเหินจากครอบครัวซึ่งมีโอกาสให้สตรีวัยรุ่นเข้ามาใกล้ชิดกับสังคมของเพื่อนเพิ่ม

มากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มของเพื่อนที่มีการเสพยาเสพติด สิ่งแวดล้อมดังกล่าวทำให้สตรีวัยรุ่นถูกเพื่อนชักชวนให้เริ่มเสพยาด้วยเหตุผลต่างๆ เช่น การกระตุ้นให้เกิดความสนุกสนานเมื่อเที่ยวกลางคืน ไม่ง่วงนอนเมื่ออ่านหนังสือ เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของ ขวัญหทัย รงคุปตวนิช (2544) เกี่ยวกับการที่วัยรุ่นต้องไปเรียนในที่ไกลจากบ้าน ไม่มีผู้ใหญ่หรือผู้ปกครองดูแล จำเป็นต้องดูแลตนเองฉะนั้นเมื่อเกิดปัญหาอาจจะต้องปรึกษาเพื่อนที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกันให้ช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น อาจเป็นเหตุให้เกิดการแก้ไขปัญหาค่อกัน ซึ่งก็เป็นสาเหตุของการนำไปสู่การเสพยาเสพติด อย่างไรก็ตามการศึกษานี้พบว่าการศึกษาที่สตรีวัยรุ่นต้องอยู่ในสังคมของเพื่อนที่มีการเสพยาเสพติดถึงจะไม่ถูกชักชวนแต่การพบเห็นการเสพยาอยู่เสมอทำให้เกิดความรู้สึกอยากลองเสพยาและอยากให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนที่เสพยาเสพติดเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ชักชวนให้เริ่มเสพยาหรือทำให้เกิดความรู้สึกอยากลองเสพยา ทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลอยู่ในช่วงของวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง ต้องการหาเอกลักษณ์ของตนเอง และแสวงหาสิ่งที่จะทำให้มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองได้ เช่น กิจกรรมกลุ่ม, กีฬา, งานอดิเรก, ความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามหรือยาเสพติด (ไพรัตน์ พลุกษชาติคุณากร, 2542) ซึ่งการศึกษาของสามารณ สิทธิสาร (2538) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปางที่พบว่าสาเหตุที่เด็กและเยาวชนเสพยาเสพติดครั้งแรกเป็นเพราะอยากลอง และเพื่อนชวน รวมทั้งวัยนี้เป็นวัยที่กลุ่มเพื่อนจะเข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตค่อนข้างสูงจึงมีโอกาสดูถูกชักชวนให้เสพยาเสพติดได้ง่าย ซึ่งการศึกษาเรื่องปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่พบว่าปัจจัยหนึ่งนำไปสู่การเสพยาเสพติดของนักศึกษาคือการอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เสพยา (บรรเลง ตั้งโกคานนท์, 2543) สอดคล้องกับการศึกษาการศึกษาของ ธัญญา พลุกษชาติ (2542) เรื่องการประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมในการป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรีที่พบว่าอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนเป็นแรงผลักดันทางสังคมในการกระตุ้นให้มีพฤติกรรมตามการตัดสินใจของกลุ่ม เป็นสาเหตุสำคัญให้นักเรียนติดเสพยาเสพติด เช่นเดียวกับการศึกษาของ จิราภรณ์ ลิ่มนิจรกุล (2546) เรื่องปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยปกป้องการเสพยาเสพติดในวัยรุ่นซึ่งพบว่าครอบครัวที่มีพฤติกรรมเสพยาเสพติดเป็นปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นเสี่ยงต่อการเสพยาเสพติดตามมา รวมทั้งการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบท่อการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นที่อยู่ในสลัม กรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่าการศึกษาที่มีเพื่อนที่เสพยาเสพติดเป็นปัจจัยทางสังคมที่ทำให้วัยรุ่นเสี่ยงต่อการเสพยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น (Laoniramai, Laosee, Somrongthong, Wongchalee, & Sitthi-amorn, 2005) สอดคล้องกับการศึกษาการเสพยาเสพติด

ของวัยรุ่นในประเทศไทยได้หวั่น โดยพบว่าการคบเพื่อนที่เสพแอมเฟตามีนมีความสัมพันธ์กับการเสพแอมเฟตามีนของวัยรุ่น (Yen, Yang, & Chong, 2006)

2 ปฏิกริยาจากการเสพแอมเฟตามีน

การศึกษาค้นคว้าพบว่าการเสพติดแอมเฟตามีนของสตรีวัยรุ่น มีปฏิกริยาที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพทั้งทางด้านร่างกาย ทางจิต และอารมณ์ ซึ่งลักษณะของปฏิกริยาที่เกิดขึ้นมีทั้งทางบวกและทางลบ

2.1 ปฏิกริยาต่อร่างกาย ในด้านร่างกายช่วงแรกที่มีการเสพแอมเฟตามีนจะเป็นในทางบวกกล่าวคือเมื่อเสพแอมเฟตามีนไปแล้วสตรีวัยรุ่นจะเกิดความรู้สึกตื่นตัว กระตือรือร้น กระชุ่มกระชวย ใจสั่น หัวใจเต้นเร็ว มีแรงในการทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น ทำให้รู้สึกสนุกสนาน โดยเฉพาะเวลาเที่ยวกลางคืน ทั้งนี้เป็นเพราะแอมเฟตามีนออกฤทธิ์เร่งการปล่อยสารอะดรีนาลีนและนอร์อะดรีนาลีนออกมาในปริมาณมากเกินปกติ ซึ่งจะไปมีผลโดยตรงต่อระบบหัวใจและหลอดเลือดทำให้หัวใจเต้นแรงขึ้น อัตราการเต้นของหัวใจเร็วขึ้น หลอดเลือดเกิดการหดตัวทำให้ความดันโลหิตสูงกว่าปกติ โดยกลไกที่เกิดขึ้นดังกล่าวจะทำให้ผู้เสพแอมเฟตามีนรู้สึกกระปรี้กระเปร่า มีกำลังกายมากกว่าปกติ (วิโรจน์ สุ่มใหญ่, 2543) ผู้เสพจะรู้สึกสดชื่น ตื่นตัว สบายใจ ชีพจรเต้นเร็ว พุดคุยเก่ง รู้สึกพอใจในการใช้ยา (เดชา ลลิตอนันต์พงศ์, 2546) สอดคล้องกับการศึกษาของ ธัญญา พุกขยาชีวะ (2542) ที่พบว่าเมื่อเสพแอมเฟตามีนแล้วจะมีแรงกระชุ่มกระชวย รู้สึกสบายและลืมปัญหาทุกอย่าง การออกฤทธิ์ในทางบวกดังกล่าวทำให้สตรีวัยรุ่นมีการเสพแอมเฟตามีนต่อเนื่องมาเรื่อยๆ และกลายเป็นการเสพติดในที่สุด

ลักษณะการเสพติดแอมเฟตามีนของสตรีวัยรุ่นจากการศึกษาค้นคว้าพบว่าสตรีวัยรุ่นจะเสพแอมเฟตามีนปริมาณต่ำในช่วงแรกของการเริ่มเสพ หลังจากนั้นเมื่อมีการเสพต่อเนื่องมาเรื่อยๆ ปริมาณการเสพจะเพิ่มมากขึ้น โดยสตรีวัยรุ่นให้เหตุผลว่าปริมาณการเสพแอมเฟตามีนเท่าเดิมไม่สามารถทำให้เกิดฤทธิ์ทางบวกที่ทำให้รู้สึกพึงพอใจได้เหมือนเดิมเป็นลักษณะของการติดแอมเฟตามีน ทั้งนี้เนื่องจากการเสพแอมเฟตามีนในขนาดสูงๆ บ่อยๆ ทำให้เกิดการดื้อและการติดแอมเฟตามีนทางกายขึ้นได้ กลไกยังไม่ทราบแน่ชัด แต่มีสมมติฐานที่กล่าวว่ามีการแทนที่ของนอร์อีพิเนฟริน (norepinephrine) ด้วยแอมเฟตามีนเมตาบอไลต์ (amphetamine metabolite) เกิดสารสื่อประสาทหลอกขึ้นทำให้เกิดการดื้อแอมเฟตามีน (กิติ ฉายศิริกุล และ วนิดา พุ่มไพศาลชัย, 2542)

เมื่อสตรีวัยรุ่นเสพติดแอมเฟตามีนเป็นเวลานาน และได้มีการเพิ่มปริมาณการเสพมากขึ้น ทำให้เกิดปฏิกริยาต่อร่างกายในทางลบ กล่าวคือ สตรีวัยรุ่นจะมีการเหนื่อย อ่อนเพลีย

ไม่มีแรง เนื่องจากการเสพแอมเฟตามีนจะมีฤทธิ์กระตุ้นประสาททำให้แบบแผนสุขภาพในด้านการพักผ่อน และการนอนผิดปกติ ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งการนอนไม่หลับ ไม่มีความต้องการนอน และนอนมากเกินไป (งามวงศ์ จรัสสุไรสิน, 2549) รวมทั้งการที่ต้องออกไปหาแอมเฟตามีนทุกครั้งเมื่อต้องการเสพ ร่างกายจึงไม่ได้รับการพักผ่อน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อสตรีวัยรุ่นนอนไม่หลับจากฤทธิ์ของแอมเฟตามีนติดต่อกันหลายวัน ร่างกายจะทนกับสภาพอ่อนเพลียไม่ไหวทำให้สตรีวัยรุ่นเกิดภาวะการนอนหลับติดต่อกันยาวนานหรือหมดสติโดยไม่รู้ตัว ซึ่งในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเรียกกันว่า “น็อค” เนื่องจากการปล่อยสารอะดรีนาลีนและนอร์อะดรีนาลีนจากปลายประสาทออกมาปริมาณมากเกินไปในผู้เสพแอมเฟตามีน ส่งผลต่อการทำงานของหัวใจ (วิโรจน์ สุ่มใหญ่, 2543) ทำให้หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง ม่านตาขยาย เหงื่อออกมาก คลื่นไส้ อาเจียน ปวดกล้ามเนื้อ หายใจช้า เจ็บหน้าอก อาจมีอาการชักหรือหมดสติได้ (สมภพ เรื่องตระกูล, 2543) นอกจากนั้นการเสพแอมเฟตามีนเป็นเวลานานยังมีผลกระทบต่อระบบทางเดินอาหาร ซึ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีความอยากอาหารลดลง รับประทานอาหารตามปกติไม่ได้ หรือรับประทานอาหารได้เฉพาะเครื่องดื่ม ทำให้น้ำหนักตัวลดลงมากหลังจากมีการเสพติดแอมเฟตามีน รูปร่างจึงผอมลงอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เนื่องจากแอมเฟตามีนมีผลต่อศูนย์ควบคุมความอยากอาหารในสมอง (ป.ป.ส., ม.ป.ป.)

ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นดังกล่าวทำให้สตรีวัยรุ่นในการศึกษาคั้งนี้มีสภาพร่างกายทรุดโทรม ซึ่งสังเกตได้จากการมีขอบตาคล้ำ สีหน้าไม่สดชื่น ซบพอม นอกจากนั้นยังมีการปวดกระดูก มีกลิ่นแอมเฟตามีนติดร่างกาย มีการเปลี่ยนแปลงของผิวหนัง โดยพบว่าสีผิวซีด เหลือง หรือมีสีผิวคล้ำมากขึ้นได้ ส่วนในระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของสตรีวัยรุ่นที่ได้จากการศึกษาพบว่าการมีประจำเดือนผิดปกติ โดยประจำเดือนจะมาไม่สม่ำเสมอ ปริมาณมากหรือน้อยลงกว่าปกติ และพบว่าประจำเดือนมีสีคล้ำมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นที่เสพแอมเฟตามีนเป็นประจำจะมีการเปลี่ยนแปลงของสุขภาพร่างกายเมื่อเสพจนติดแล้วในเพศหญิงจะทำให้ประจำเดือนมาไม่สม่ำเสมอ ทำให้มีลูกยาก (ป.ป.ส., ม.ป.ป.)

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่าเมื่อสตรีวัยรุ่นได้รับผลกระทบจากการเสพติดแอมเฟตามีนในด้านต่างๆ จะมีวิธีการแสวงหาวิธีการจัดการเพื่อลดผลกระทบที่รู้สึกทำให้ชีวิตของตนเองเปลี่ยนแปลงไปในทางลบทั้งทางด้านร่างกาย ทางจิตและอารมณ์ ด้านชุมชนและสังคม ซึ่งวิธีการที่นำมาใช้จัดการจะแตกต่างกันไปในแต่ละด้านและแต่ละบุคคล และการจัดการที่เห็นได้ชัดเจนในกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่เสพติดแอมเฟตามีนคือการจัดการเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายที่เกิดจากการไม่อยากรับประทานอาหารทำให้น้ำหนักตัวลดลงและรูปร่างผอมลง โดยจะพยายามรับประทานอาหารให้มากขึ้น หรือถ้ารับประทานอาหารตามปกติไม่ได้จะรับประทานอาหารเครื่องดื่มต่างๆ แทน เช่น น้ำผลไม้ น้ำอัดลม หรือเครื่องดื่มร้อนๆ เป็นต้น ซึ่งผลจากการจัดการดังกล่าวจะทำให้รูปร่างอ้วนขึ้นเล็กน้อย

ในด้านของผลกระทบที่ทำให้หันอนไม่หลับจนเกิดอาการอ่อนเพลีย ผู้ให้ข้อมูลจะใช้วิธีการพยายามบังคับตัวเองให้หันอนหลับพักผ่อน และเมื่อตื่นขึ้นมาจะรู้สึกสดชื่นขึ้น อาการอ่อนเพลียจะลดลงหรือถ้ามีสุขภาพร่างกายทรุดโทรม ขอบตาค้ำ สีหน้าไม่สดชื่น นอกจากจะใช้วิธีการนอนหลับแล้ว ยังต้องหยุดเสพแอมเฟตามีนชั่วคราวเพื่อให้พักผ่อนได้ ผู้ให้ข้อมูล 2 รายใช้วิธีการแต่งหน้า ทาครีม กลบเกลื่อนร่องรอยของความทรุดโทรมของร่างกาย เหตุผลในการแสวงหาวิธีการจัดการกับผลกระทบด้านร่างกายที่เกิดขึ้นอาจจะเป็นเพราะในขณะที่มีการเสพติดแอมเฟตามีนผู้ให้ข้อมูลกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายอย่างรวดเร็วโดยวัยรุ่นจะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการทำให้ร่างกายตัวเองเป็นที่ดึงดูดใจผู้อื่นมากขึ้น ให้ความสำคัญกับการแต่งกาย หรือเสริมแต่งรูปร่างของตนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับทั้งในกลุ่มเพื่อนและเพศตรงข้าม (อนุสรณ์ กันธา, 2545; อัมพร โอตระกูล, 2538) การเสพแอมเฟตามีนแล้วมีผลทำให้ร่างกายทรุดโทรมอาจทำให้สตรีวัยรุ่นสูญเสียความมั่นใจ ดังนั้นจึงพยายามแสวงหาวิธีการแก้ไขส่วนที่ทำให้เกิดผลกระทบทางลบ และเพื่อปกปิดไม่ให้บุคคลอื่นๆ ในสังคมทราบว่าเสพแอมเฟตามีน ซึ่งเมื่อกระทำแล้วผู้ให้ข้อมูลจะรู้สึกสบายใจขึ้นและมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษาพบว่าถึงแม้สตรีวัยรุ่นจะใช้วิธีการจัดการกับผลกระทบต่างๆ แล้วมีผลทำให้สุขภาพร่างกายดีขึ้นชั่วคราว แต่เมื่อกลับไปเสพแอมเฟตามีนอีกก็จะเกิดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพร่างกายดังเดิม

2.2 ปฏิกริยาทางจิต สตรีวัยรุ่นที่เสพติดแอมเฟตามีนเมื่อมีการเสพติดแอมเฟตามีนเป็นเวลานาน ปฏิกริยาทางจิตมีผลต่อประสิทธิภาพในการมองเห็น การได้ยิน และอาการทางจิตอื่นๆ ซึ่งในการมองเห็นพบว่าผู้ให้ข้อมูลเมื่อเกิดอาการทางจิตจะเห็นภาพหลอนในการได้ยินจะพบว่าหูแว่ว ร่วมกับความรู้สึกหวาดระแวงสิ่งรอบตัว คิดไปเองกลัวว่าจะมีคนมาทำร้าย กลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม เนื่องจากฤทธิ์ของแอมเฟตามีนทำให้สารโดปามีน (dopamine) ถูกหลั่งออกมามากกว่าปกติจนทำให้เกิดอารมณ์เป็นสุขแบบเคลิบเคลิ้ม โดยผู้เสพจะรู้สึกสบายใจจนลืมตัว ทำให้ลืมความทุกข์ได้ชั่วขณะหนึ่ง แต่เมื่อมีการเสพอย่างต่อเนื่องปริมาณสารโดปามีนที่หลั่งออกมาเป็นจำนวนมากนั้นจะทำให้ผู้เสพมีอาการทางจิตเกิดขึ้น ได้แก่ สับสน หลงผิด เพ้อคลั่ง และประสาทหลอน (วิโรจน์ สุ่มใหญ่, 2543) ซึ่งการศึกษาในสัตว์ทดลองพบว่าเพศหญิงจะมีความไวของพฤติกรรมตอบสนองต่อการกระตุ้นทางจิตจากการเสพแอมเฟตามีนมากกว่าเพศชาย (Becker, Molenda, & Hummer, 2001) และจากการศึกษาของลิน และคณะ (Lin et al., 2004) พบว่าสตรีที่เสพติดแอมเฟตามีนมีประการณ์การเกิดความคิดผิดปกติทางจิต และเคยได้รับการบำบัดรักษาอาการทางจิตมากกว่าเพศชาย ซึ่งอาการทางจิตที่พบบ่อยมากในผู้ที่เสพแอมเฟตามีน คือ หูแว่ว ประสาทหลอน ซึ่งทำให้ผู้ป่วยได้ยินผิด คิดผิด เกิดความหวาดระแวง ซึ่งก่อให้เกิดการทำร้ายตนเอง และผู้อื่นได้โดยไม่รู้ตัว คิดว่าคนอื่นจะทำร้ายตัวเอง จึงลงมือทำร้ายคนอื่นก่อน ความคิด และ

อารมณ์สับสน วิดกกังวล กระวนกระวาย บางรายพบว่ามีการซึมเศร้าคิดทำร้ายตัวเองได้ (จงรักษ์กุลเศรษฐ, 2541) ซึ่งการศึกษาของเอลลิส และคณะ (Ellis et al., 2002) พบว่าสตรีเกิดภาวะซึมเศร้าได้รับการทารุณกรรม มีพฤติกรรมการทำร้ายตัวเอง และการฆ่าตัวตายได้มากกว่าเพศชาย นอกจากนี้บางรายอาจมีความรู้สึกเหมือนแมลงมาไต่ตามแขนขาหรือลำตัว (ป.ป.ส., ม.ป.ป.) วิธีการจัดการกับผลกระทบต่อสุขภาพทางจิตและอารมณ์จะใช้วิธีการเบี่ยงเบนความสนใจของตนเองออกจากอาการทางจิตที่เกิดขึ้น ได้แก่ การเขียนระบายความรู้สึก เขียนกลอน ฟังเพลง พูดคุยกับเพื่อน ออกจากที่อยู่ชั่วคราว หรือเก็บตัวอยู่คนเดียว การกระทำได้กล่าวจะช่วยให้อาการทางจิตที่เกิดขึ้นจากฤทธิ์ของการเสพติดแอมเฟตามีนได้ การที่ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้แสวงหาการจัดการกับผลกระทบทางจิตและอารมณ์ของตนเอง เนื่องจากโดยปกติเมื่อบุคคลเกิดความคับข้องใจหรือไม่สบายใจจะหาทางขจัดสิ่งต่างๆ เหล่านั้นโดยใช้กลไกป้องกันตนเอง (mental mechanism) ซึ่งจะเลือกใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นๆ (อัมพร โอตระกูล, 2538)

2.3 ปฏิกริยาต่ออารมณ์ พบว่าในระยะแรกที่เริ่มเสพเมื่อเสพแล้วจะทำให้รู้สึกอารมณ์ดีสดชื่น แจ่มใส ลืมความเครียดในจิตใจได้ชั่วคราว ทำให้มีการเสพต่อเนื่องมาเรื่อยๆ และเกิดปฏิกริยาในทางลบด้านอารมณ์ทำให้มีอาการหงุดหงิดง่าย อารมณ์ร้อนและก้าวร้าวมากขึ้น อาจมีความรุนแรงถึงขั้นทำร้ายตนเอง ทำร้ายหรือทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่น อารมณ์แปรปรวน บางครั้งอารมณ์ดีบางครั้งอารมณ์ร้าย บางครั้งรู้สึกซึมเศร้า หรือไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ส่วนในด้านความรุนแรงของผลกระทบจากการเสพติดแอมเฟตามีนที่มีต่อประเด็นความแตกต่างทางเพศนั้น ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นว่าวัยรุ่นชายจะได้รับผลกระทบจากฤทธิ์ของแอมเฟตามีนมากกว่าในด้านการแสดงออกทางอารมณ์ อาจเป็นเพราะวัยรุ่นชายจะมีการแสดงออกทางด้านอารมณ์ที่รุนแรงกว่าเพศหญิงตามธรรมชาติ เมื่อมีการเสพติดแอมเฟตามีนทำให้พฤติกรรมการแสดงออกของเพศชายในด้านอารมณ์มีความรุนแรงมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์ของวัยรุ่นในลักษณะก้าวร้าวมักพบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง และความรุนแรงอาจมีมากจนแสดงออกเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวต่อตนเอง หรือต่อคนอื่นได้ (ไพรัตน์ พฤษชาติคุณากร, 2542) แต่อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูล 1 รายเห็นว่าสตรีวัยรุ่นจะได้ผลกระทบจากการเสพติดแอมเฟตามีนรุนแรงกว่าวัยรุ่นชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องความผิดปกติทางจิตและความแตกต่างระหว่างเพศของผู้เสพติดแอมเฟตามีนในประเทศไต้หวันของ ลิน และคณะ (Lin et al., 2004) ที่พบว่าในด้านอาการทางจิตของสตรีที่มีการเสพแอมเฟตามีนจะมีการซึมเศร้าซึ่งนำไปสู่การฆ่าตัวตายสูงกว่าผู้ชาย

3 ผลกระทบจากการเสพยาเสพติด

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า การเสพยาเสพติดทำให้เกิดผลกระทบต่อสตรีวัยรุ่นในด้านของผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ดังต่อไปนี้

3.1 ผลกระทบต่อตนเอง การศึกษาในครั้งนี้พบว่าผลกระทบทางบวกที่ทำให้สตรีวัยรุ่นที่เสพยาเสพติดรู้สึกสนุกสนาน ไม่ง่วงนอน ทำให้มีเวลาว่างมากจึงจะใช้เวลาไปกับการเที่ยวกลางคืน ดื่มสุรา เล่นไฟ สอดคล้องกับการศึกษาของ ธัญญา พุกษยาชีวะ (2542) ที่พบว่า พฤติกรรมการเสพยาเสพติด มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนด้วย เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มสุรา การเที่ยวเตร่กลางคืน การมั่วสุมกับเพื่อนและการหนีเรียน

การศึกษานี้ยังพบว่าในด้านของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศผู้ให้ข้อมูล 2 รายใช้เวลาหลังการเสพยาเสพติดในการมีเพศสัมพันธ์เนื่องจากฤทธิ์ของยาและการนอนไม่หลับทำให้มีเวลาว่างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของเอลลิส และคณะ (Ellis et al., 2002) ที่พบว่าสตรีวัยรุ่นที่เสพยาเสพติดจะมีโอกาสกระทำผิดทางเพศได้สูงกว่าวัยรุ่นชาย นอกจากนั้นประสบการณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลได้พบเห็นด้วยตนเองคือ เมื่อสตรีวัยรุ่นไม่มีเงินที่จะซื้อเสพยาเสพติดมาเสพยาจะใช้วิธีการต่างๆ เพื่อให้ได้เงินมาซื้อหรือให้ได้เสพยาเสพติดมาเสพยา ซึ่งได้แก่ การขายบริการทางเพศเพื่อนำเงินมาซื้อเสพยา การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเสพยาเสพติด ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะทำให้สตรีวัยรุ่นเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ ไม่พึงประสงค์ และนำมาสู่การทำแท้ง ทั้งนี้เนื่องจากเสพยาเสพติดเป็นยาเสพติดที่มีผลต่อสมอง จะออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลาง มีผลต่ออารมณ์ทางเพศ คือ มีผลกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศ ในขณะที่เสพยาเสพติดปัญญามึนเมา การคำนึงถึงความเสี่ยงต่างๆ จะลดลง ขาดความระมัดระวังในการป้องกันผลจากการมีเพศสัมพันธ์ สิ่งที่มาคือ การตั้งครรภ์ที่ไม่ต้องการ การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (วารุณี ฟองแก้ว, ประคิน สุจฉายา, พูนทรัพย์ โสภารัตน์, เกสรรา ศรีพิชญาการ, และ ประพิมพ์ พุทธิรักษ์กุล, 2544) สอดคล้องกับการศึกษาของ เฉลา ลลิตอนันต์พงศ์ (2546) ที่พบว่าผู้ที่ติดเสพยาเสพติดอาจมีความเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์อย่างมากกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่นเดียวกับการศึกษาของ ฟาร์เรลล์, มาร์สเดน, อาลี, และ ลิง (Farrell, Marsden, Ali, & Ling, 2002) เรื่องเสพยาเสพติด การเสพยาเสพติดที่ศึกษาในกลุ่มคนเอเชียแปซิฟิกพบว่าการเสพยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงสูงในการติดเชื้อเอช ไอ วี และการศึกษาของ เบียร์เรอร์, ราซัค, จิตติวุฒิการ, สุริยานัน, และคณะ (Beyrer, Razak, Jittiwutikarn, Suriyanon, et al., 2004) เรื่องการเสพยาเสพติดในภาคเหนือของประเทศไทยพบว่าอัตราการเป็นโรคหูดหงอนไก่ในผู้ที่เสพยาเสพติดสูงกว่าผู้ที่เสพยาฝิ่นหรือยาเสพติดอื่นๆ

การใช้เวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อนที่เสพติดด้วยกันมากขึ้นทำให้มีการเสพยาเสพติดมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในด้านของการศึกษาศรีวิชัยรุ่นจะไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร ขาดเรียน ทำให้ผลการเรียนลดต่ำลงและต้องออกจากโรงเรียนในที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากในขณะที่เสพติดแอมเฟตามีน ความสนใจส่วนใหญ่ของผู้ให้ข้อมูลจะอยู่ที่การเสพยาเสพติดและกลุ่มเพื่อนที่เสพติดด้วยกันเท่านั้น และการศึกษาของเอลลิส, ฮารา, และ โชเวอร์ (Ellis et al., 2002) พบว่าพฤติกรรมการณ์เรียนของสตรีวัยรุ่นที่ติดสารเสพติดจะสูงกว่าวัยรุ่นชาย

นอกจากนั้นการศึกษาค้นคว้าพบว่าการเสพยาเสพติดแอมเฟตามีนยังชักนำให้สตรีวัยรุ่นเข้าสู่กระบวนการค้าแอมเฟตามีน เพื่อนำเงินที่ได้มาซื้อเสพยาหรือนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดยระยะแรกจะได้แอมเฟตามีนมาจากเพื่อนโดยไม่ต้องซื้อ แต่เมื่อมีการเสพยาจะต้องใช้ปริมาณเพิ่มขึ้นจึงต้องซื้อเสพยา และในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลไม่มีเงินสนับสนุนจากครอบครัวที่จะนำมาซื้อ ไม่ได้ใช้วิธีการขายบริการทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกมาเสพยา จะถูกชักชวนให้หาเงินโดยการขายแอมเฟตามีน เมื่อเข้าสู่การค้าแอมเฟตามีนผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกว่าการผลตอบแทนที่ได้มีมูลค่าสูง ไม่ต้องขอเงินครอบครัวมาเพื่อซื้อแอมเฟตามีนหรือใช้จ่ายในชีวิตประจำวันอีก ทำให้สตรีวัยรุ่นอยู่ในการเสพยาและการค้าต่อมาเรื่อยๆ และถูกจับดำเนินคดีในที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องกระบวนการการค้ายาเสพติดประเภทแอมเฟตามีน กรณีศึกษาอดีตผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นผู้ต้องขัง ณ เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครของ โกเมศ นุ่มเนียม (2544) ที่พบว่าการขยายเครือข่ายของการขายแอมเฟตามีนเพื่อให้เกิดผลต่างของกำไรในตัวสินค้า บุคคลที่ถูกชักจูงเข้ามาในระบบเครือข่ายเป็นคนแรกจะเป็นผู้อยู่ใกล้ชิด เช่น เพื่อน เป็นต้น สิ่งสำคัญที่เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งในการดึงดูดและผลักดันให้บุคคลตัดสินใจเข้าสู่กระบวนการค้าคือผลต่างของกำไรที่เกิดขึ้นในกระบวนการค้าแอมเฟตามีนมีสูงในทุกขั้นตอนการผลิต

3.2 ผลกระทบต่อครอบครัว สตรีวัยรุ่นที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเสพยาเสพติดแอมเฟตามีนจะให้ความสนใจกับครอบครัวน้อยลง หลีกหนีออกจากครอบครัว การศึกษาค้นคว้ายังพบว่าผู้ให้ข้อมูล 2 รายที่มีฐานะการเงินในครอบครัวมั่นคงจะใช้วิธีการโกหกบุคคลในครอบครัวว่าจะนำเงินมาใช้ในการศึกษา และนำเงินที่ได้จากการโกหกมาซื้อเสพยา เนื่องจากเมื่อมีการเสพยาเสพติดทำให้ต้องเพิ่มปริมาณการเสพยามากขึ้น รายได้ที่เคยได้รับจากครอบครัวจะไม่เพียงพอที่จะแบ่งมาซื้อแอมเฟตามีนเสพยา ทำให้ครอบครัวต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการเสพยาแอมเฟตามีนของสตรีวัยรุ่น

เมื่อสตรีวัยรุ่นถูกจับความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลทุกรายภายหลังการถูกจับกุมจากการเสพยาหรือค้าแอมเฟตามีนจะแสดงออกในลักษณะของความเสียใจ รู้สึกผิด และพยายามที่จะปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น โดยตั้งใจจะเลิกเสพยาให้ได้อย่างเด็ดขาด ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลในครอบครัวแสดงถึงการให้อภัย ให้ความรัก ความห่วงใย การให้กำลังใจ แต่ในทางตรงกันข้ามสตรีวัยรุ่นจะรู้สึกไม่

พอใจต่อต้าน หรือแสดงพฤติกรรมประชดกรอกรว้เมื่อบุคคลในกรอกรว้แสดงถึงกรอกรว้ รังเกียจ ดูดว่ากรอกรว้ จะเห็นได้ว่าการแสดงกรอกรว้สึกกรอกรว้ของกรอกรว้จะขึ้นอยู่กับการแสดงออกของบุคคลในกรอกรว้ที่มีต่อกรอกรว้ที่เสพติคแอมเฟตامين สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่ากรอกรว้ที่กรอกรว้หันมาดูแล ให้อภัย และมองผู้ที่ติคยาเป็นผู้ป่วยไม่ใช่อาชญากร รวมทั้งให้กรอกรว้กรอกรว้กรอกรว้แบบพ่แม่ที่นึ่งอย่างมีสัมพันธ์ภาพที่ดีตลอดเวลาและยาวนานจะช่วยให้ไม่หันไปพึ่งยาเสพติคได้ (วารุณี พองแ้ว และคณะ, 2544) เช่นเดียวกับการศึกษาของ นัยนา อินธิโชติ (2545) ที่พบว่าสัมพันธ์ภาพในกรอกรว้มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการปรับตัวโดยรวมของเยาวชนผู้เสพแอมเฟตامين กล่าวคือสัมพันธ์ภาพในกรอกรว้ดีก็จะมีแนวโน้มที่จะมีการปรับตัวเหมาะสม ในทางตรงกันข้ามหากสัมพันธ์ภาพในกรอกรว้ไม่ดี ก็อาจมีแนวโน้มที่จะมีการปรับตัวไม่เหมาะสมได้

3.3 ผลกระทบต่อสังคม ผลกระทบทางด้านสังคมที่มีต่อกรอกรว้ที่เสพติคแอมเฟตامين พบว่าในด้านการแสดงออกของบุคคลในสังคม ได้แก่ สังคมของเพื่อน และสังคมของบุคคลทั่วไป จะมีความแตกต่างกันกล่าวคือในสังคมของเพื่อนจะมีการแสดงออกใน 2 ลักษณะ โดยกลุ่มเพื่อนที่ไม่เสพแอมเฟตامينจะมีสัมพันธ์ภาพเหมือนเดิมแต่จะใช้คำพูดที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกถูกรังเกียจ เนื่องจากเพื่อนในกลุ่มนี้มีความรู้สึกว่าการเสพแอมเฟตامينเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ส่วนกลุ่มเพื่อนที่มีการเสพแอมเฟตامينจะแสดงออกในทางบวกต่อผู้ให้ข้อมูล โดยจะคอยดูแลเอาใจใส่เมื่อเกิดอาการทางจิตจากการเสพ อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูล 1 รายกล่าวว่ากรอกรว้ที่เสพติคแอมเฟตامينในสังคมของเพื่อนภายในสถานศึกษาไม่มีผลกระทบในทางลบ เนื่องจากการเสพแอมเฟตامينภายในสถานศึกษามีอยู่เป็นจำนวนมาก สังคมของเพื่อนในกลุ่มนี้จึงมองว่าไม่ใช่เรื่องผิดปกติ สัมพันธ์ภาพกับเพื่อนจึงไม่พบว่ามีกรอกรว้เปลี่ยนแปลง

ส่วนผลกระทบในด้านการแสดงออกของบุคคลอื่นๆ ในชุมชนและสังคมจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า เมื่อบุคคลในสังคมได้ทราบถึงพฤติกรรมกรอกรว้ที่เสพติคแอมเฟตامينจะพยายามจับผิด ทำให้กรอกรว้ที่กรอกรว้ต้องคอยระวังและหลีกเลี่ยงจากสังคมไปอยู่ในกลุ่มของผู้ที่เสพด้วยกัน ประกอบกับการแสดงออกถึงกรอกรว้กรอกรว้หรืออคติหวังจะทำให้กรอกรว้ที่กรอกรว้รู้สึกว่าเป็นปัญหาของสังคม และกล่าวว่าบุคคลในสังคมจะไม่ยอมรับ สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องวิถีสุขภาพเยาวชนไทยในยุคโลกาภิวัตน์ และทางเลือกกลไกทางสังคมในการส่งเสริมสุขภาพเยาวชนของ วารุณี พองแ้ว และคณะ (2544) พบว่าผลกระทบต่อสังคมของกรอกรว้ที่กรอกรว้จากการใช้ยาบ้า จะทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนที่เสพยา ไม่สนใจบุคคลรอบข้าง ไม่สนใจต่อปฏิกิริยาของเพื่อนบ้าน ถูกเพื่อนที่ไม่เสพยาตีตัวออกห่าง

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้ให้ข้อมูลรู้สึกว่าคุณลักษณะที่เกี่ยวเนื่องโดยเฉพาะเมื่อตนเองเป็นผู้หญิงรู้สึกถูกรังเกียจและถูกมองในทางลบมากกว่าวัยรุ่นชาย เนื่องจากความคาดหวังของชุมชนในสังคมไทยกำหนดว่า ผู้หญิงที่ดีจะต้องมีความเป็นแม่ศรีเรือน อ่อนหวานเป็นกุลสตรี กิริยามารยาทเรียบร้อย เมื่ออยู่ในบทบาทของบุตรสาวต้องเชื่อฟังบิดามารดา หากผู้หญิงคนใดมีบทบาทต่างไปจะไม่ใช่ที่ยอมรับของชุมชนและจะถูกตำหนิตติเตียน (ศศิธร ไชยชนะ, 2544) การเสพติดแอมเฟตามีนจึงทำให้สตรีวัยรุ่นรู้สึกว่าตนเองมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับความเป็นผู้หญิงตามที่สังคมกำหนด ทำให้รู้สึกว่าถูกรังเกียจมากกว่าวัยรุ่นชายที่เสพติด

การจัดการต่อผลกระทบทางด้านสังคมที่พบในการศึกษาครั้งนี้ จะพบการจัดการของผู้ให้ข้อมูลในกรณีที่ได้รับผลกระทบทางลบจากบุคคลในสังคม ได้แก่ การถูกจับผิด การแสดงออกถึงความรังเกียจ หรือการต่อว่า โดยจะใช้วิธีการหลีกเลี่ยงออกจากสังคมดังกล่าว และหันไปรวมกลุ่มกับเพื่อนที่มีการเสพติดแอมเฟตามีนด้วยกัน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกไว้วางใจ จะทำให้ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกสบายใจขึ้น ไม่ต้องระแวงว่าจะถูกจับผิด

ในด้านของความรู้สึกลึกซึ้ง ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่าในระยะแรกที่มีการเสพติดแอมเฟตามีนสตรีวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังไม่มีความคิดที่จะเลิกเสพเพราะผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นลักษณะทางบวก แต่เมื่อเสพติดไประยะหนึ่งเกิดผลกระทบทางลบในด้านต่างๆ ทำให้เกิดความรู้สึกที่อยากจะเลิกเสพ ทั้งที่เสพเป็นครั้งแรกหรือเคยเสมาแล้วหลายครั้ง ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า ก่อนที่ผู้ติดยาเสพติดจะตัดสินใจเลิกยาเสพติดยังมีความสุขและความสุขที่ได้เสพยาเสพติดอยู่ แต่เมื่อใช้ยาเสพติดเป็นเวลานานจะทำให้ผลเสียของการเสพยาเสพติดเห็นชัดยิ่งขึ้น จึงเป็นเหตุผลทำให้ตัดสินใจที่จะเลิกเสพยาเสพติด (ขวัญหทัย รงกุลปวณิช, 2544) คล้ายคลึงกับการศึกษาเรื่อง อึดทนโทษของผู้ติดยาเสพติดของ ลลิตา ปรงเสริม (2546) ที่พบว่าผู้ติดยาเสพติดแอมเฟตามีนพยายามที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้วยการพยายามเลิกเสพยาเสพติด เพราะส่วนใหญ่คิดว่า การติดยาเสพติดเป็นเรื่องที่ต้องแก้ไข นอกจากนั้นการศึกษาเรื่องสาเหตุที่ผู้ป่วยสารเสพติดแอมเฟตามีนอยู่ไม่ครบขั้นตอนการบำบัดรักษา ณ ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติด จังหวัดเชียงใหม่พบว่า การที่ผู้ติดยาเสพติดตระหนักถึงความรุนแรงและอันตรายที่จะเกิดต่อสุขภาพของตนเอง ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ตรงที่ตนเองได้รับจะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่จะส่งผลให้มีความตั้งใจในการบำบัดรักษาเพื่อที่จะเลิกเสพติดให้ได้ (ศิริวรรณ สุภาคุณ, 2546) จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าในระหว่างที่เสพผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เคยคิดอยากจะเลิก แต่ไม่มีความตั้งใจที่จะเลิกจริงๆ รวมทั้งภาวะจิตใจยังไม่เข้มแข็งพอ ผู้ให้ข้อมูล 1 รายกล่าวว่าตอนแรกที่เสพยายังไม่คิดอยากจะเลิกเพราะคิดว่าตัวเองยังไม่อยู่ในขั้นการเสพติดถึงจะไม่ได้เสพยาก็ไม่มีผลกระทบใดๆ แต่เมื่อมีการเสพติดแล้วพบว่ามีผลกระทบในทางลบเกิดขึ้นจึงคิดอยากจะเลิกเสพ มี 2 รายพยายามลองเลิกเสพยาด้วยตนเองด้วยการ

ข้างตัวอยู่คนเดียวที่เรียกว่า “หักคิบ” ซึ่งโดยสรุปแล้วการศึกษาค้นคว้าพบว่าผู้ให้ข้อมูลไม่ประสบความสำเร็จในการเลิกเสพยาเสพติดโดยมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคคือในด้านจิตใจของตนเอง กลุ่มเพื่อน และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลเป็นวัยรุ่นและไม่ค่อยมีความเข้มแข็งทางด้านจิตใจ ทำให้ไม่สามารถต่อต้านการชักชวนของเพื่อนที่ไม่ยอมให้เลิกเสพยาได้ ประกอบกับการอยู่ในสิ่งแวดล้อมของสังคมที่มีผู้เสพยาเสพติด หรือมีการค้าขายให้พบเห็นอยู่เสมอ จึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นความอยากเสพยาและไม่สามารถเลิกเสพยาอย่างเด็ดขาดได้ เช่นเดียวกับกลุ่มของผู้ที่เคยได้รับการบำบัดการเสพยาเสพติดมาแล้วเมื่อต้องมาพบกับกลุ่มเพื่อนเดิมๆ สภาพแวดล้อมเดิมๆ ทำให้มีโอกาสที่จะกลับไปเสพยาซ้ำได้สูงถ้าไม่มีความเข้มแข็งทางด้านจิตใจเพียงพอ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุพจน์ ชุตติดำรง (2544) เรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้ยาเสพติดซ้ำ ศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลธัญญารักษ์ที่พบว่าความพร้อมทางจิตใจของผู้เลิกยาเสพติดจะเป็นตัวกำหนดที่สำคัญต่อการกลับมาใช้ยาเสพติดซ้ำ โดยมีปัจจัยครอบคลุม สังคม และสภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบผลักดัน นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลให้เหตุผลที่ไม่มารับการบำบัดเพื่อเลิกเสพยาตั้งแต่แรก เนื่องจากรู้สึกว่าการบำบัดต้องใช้เวลานาน และมาบำบัดจะรู้สึกเหมือนกับการติดคุก

4 การเข้ารับการบำบัด

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่าประสบการณ์การเสพยาและการเข้ารับการบำบัดของผู้ให้ข้อมูลมีความแตกต่างกัน โดยแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 ผู้ให้ข้อมูล 4 รายเสพยาเป็นครั้งแรกและได้รับการบำบัดเป็นครั้งแรก กลุ่มที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 4 รายเคยเสพยา 2-4 ครั้งเข้ารับการบำบัดเป็นครั้งแรก และกลุ่มที่ 3 ผู้ให้ข้อมูล 3 รายเคยเสพยา 2-4 ครั้งเข้ารับการบำบัดเป็นครั้งที่ 2 ซึ่งมีเหตุผลที่เข้ารับการบำบัดรักษา ความต้องการความช่วยเหลือ และการวางแผนชีวิตหลังการบำบัด ดังต่อไปนี้

4.1 เหตุผลที่เข้ารับการบำบัด ส่วนใหญ่เกิดจากการถูกจับกุมทั้งในลักษณะผู้ค้าและผู้เสพยา หรือบำบัดครั้งแรกไม่ครบตามกระบวนการเพราะผู้ให้ข้อมูลบำบัดครบแล้วแต่ตรวจสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะไม่ผ่าน จึงต้องมารับการบำบัดครั้งที่ 2 ซึ่งการสำรวจของเอลลิส และคณะ (Ellis et al., 2002) พบว่าสตรีวัยรุ่นมีประวัติเคยเข้ารับการบำบัดรักษาการติดสารเสพติดสูงกว่าวัยรุ่นชาย

4.2 ความต้องการความช่วยเหลือ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าในขณะที่มีการเสพยาในช่วงแรกสตรีวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังไม่คิดอยากเลิกเสพยาจึงไม่ต้องการความช่วยเหลือจากใคร เมื่อเสพยาติดในระยะหนึ่งสตรีวัยรุ่นที่เสพยาเสพติดแอมเฟตามีนมีความตั้งใจที่อยากจะเลิกเสพยา เนื่องจากผลกระทบต่างๆ ในชีวิตดังที่ได้กล่าวมา และต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลต่างๆ ในขณะที่เข้ารับการบำบัดเพื่อให้

สามารถประสบความสำเร็จในการเลิกเสพยาเสพติดได้อย่างเด็ดขาด โดยต้องการการช่วยเหลือจากบุคคล 3 กลุ่ม คือ กลุ่มของบุคคลในครอบครัว บุคคลอื่นในสังคม และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ซึ่งในกลุ่มของบุคคลในครอบครัวสตรีวัยรุ่นต้องการได้รับกำลังใจ ความเข้าใจ การสนใจเอาใจใส่ การพูดคุย และมองผู้ให้ข้อมูลในแง่ดีไม่ใช่อาชญากร ซึ่งจากการศึกษาพบว่าแรงสนับสนุนจากบุคคลในครอบครัวมีส่วนสำคัญในการคาดการณ์ว่าผู้ติดยาเสพติดจะอยู่ครบขั้นตอนการบำบัดรักษาหรือไม่ เพราะการบำบัดรักษาอาจต้องใช้แรงจูงใจจากครอบครัวเริ่มจากการสนับสนุนให้เข้ารับการบำบัดรักษา การให้กำลังใจ และให้คำปรึกษาในขณะที่อยู่บำบัดรักษา (ศิริวรรณ สุภาคุณ, 2546) ส่วนในกลุ่มของบุคคลอื่นๆ ได้แก่ การต้องการได้รับความรัก ความเอาใจใส่จากคนรักและเพื่อน สอดคล้องกับการศึกษาของขวัญหทัย รงกุลปวณิช (2544) ที่พบว่าผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ต้องการความรัก และการดูแลเอาใจใส่รวมถึงความไว้วางใจจากคนใกล้ชิดเพื่อที่จะเป็นกำลังใจให้กับตนเองในการเลิกยาเสพติดให้ได้อย่างเด็ดขาด ซึ่งผลการศึกษาในประเด็นความแตกต่างทางเพศพบว่าในด้านของการได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนจากบุคคลในครอบครัว และเพื่อนสตรีวัยรุ่นจะได้รับมากกว่าวัยรุ่นชาย (Ellis et al., 2002)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าผู้ให้ข้อมูลยังต้องการได้รับโอกาสและการให้อภัยจากบุคคลในสังคมเพื่อเป็นกำลังใจในการเลิกเสพยาเสพติด สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการกลับมาเสพยาเสพติดซ้ำและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของวัยรุ่นในประเทศไต้หวันของ เยน และ ชาง (Yen & Chang, 2005) ซึ่งพบว่าถ้าวัยรุ่นได้รับแรงกดดันจากสังคมจะเป็นสิ่งที่ชักนำให้วัยรุ่นกลับไปเสพยาเสพติดซ้ำอีก ในส่วนของความต้องการการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขผู้ให้ข้อมูลต้องการได้รับความสนใจเอาใจใส่ เปิดโอกาสให้พูดคุย ให้กำลังใจ แสดงความเข้าใจว่าผู้มาบำบัดไม่นักโทษแต่เป็นผู้ป่วย ใช้คำพูดและการสื่อสารที่ไพเราะสุภาพ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลจะมีความอ่อนไหวในด้านความรู้สึกและคิดอยู่เสมอว่าบุคคลอื่นจะรังเกียจ การแสดงออกของเจ้าหน้าที่จึงมีผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลและอาจทำให้ไม่ให้ความร่วมมือในการบำบัดได้นอกจากนั้นผู้ให้ข้อมูลยังต้องการให้เจ้าหน้าที่ไม่กดดันด้วยกฎระเบียบต่างๆ พยายามหากิจกรรมให้ทำจะได้ไม่รู้สึกว่ามีเวลาว่างมากเกินไป ซึ่งอาจเป็นเพราะเมื่ออยู่ในสถานที่ที่ให้การบำบัดนานๆ ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกขาดอิสระ มีความอึดอัดคับข้องใจที่ต้องทำตามกฎระเบียบของสถานที่นั้นๆ และเมื่อมีเวลาว่างมากจึงเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย สอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริวรรณ สุภาคุณ (2546) ซึ่งพบว่าผู้ที่ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัด และอยู่ในบริเวณที่กำหนดไว้และปฏิบัติตามกฎระเบียบในการบำบัดรักษาทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด ขาดอิสระ ถ้ามีกิจกรรมต่างๆ ทำ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์จะช่วยลดอาการอึดอัดขาดอิสระภาพได้

4.3 การวางแผนชีวิตหลังการบำบัด สตรีวัยรุ่นที่เสพติดแอมเฟตามีนในการศึกษา เมื่อเข้ารับการบำบัด 10 รายมีความตั้งใจที่จะเลิกเสพยาได้อย่างเด็ดขาด และวางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อไม่ให้มีโอกาสกลับไปเสพยา โดยจะพยายามหลีกเลี่ยงกลุ่มเพื่อนและสิ่งแวดล้อมที่จะกระตุ้นให้กลับไปเสพยาซ้ำอีก เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลรู้สึกว่ายากทำสิ่งที่ดีเพื่อให้ชีวิตของตนเองดีขึ้น และเพื่อความสบายใจของบุคคลในครอบครัว สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญธรรม บุญหมื่น (2545) เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาแอมเฟตามีนของเด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่ในด้านความรู้สึกที่มีต่อตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์รู้สึกว่ายากที่จะเลิก อยากให้โอกาสต่อตนเอง และไม่อยากจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดหรือแอมเฟตามีนอีก อยากเรียนสูงๆ อยากมีงานทำ อยากเป็นคนที่ครอบครัวเห็นว่าดีมีประโยชน์ อย่างไรก็ตามผลการศึกษารายนี้พบว่าผู้ให้ข้อมูล 1 รายไม่แน่ใจว่าจะเลิกเสพยาได้อย่างถาวร โดยให้เหตุผลว่าเกี่ยวข้องกับการแสดงออกของบุคคลในครอบครัวที่สร้างความกดดัน และเป็นแรงผลักดันให้สตรีวัยรุ่นกลับไปเสพยา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ขวัญหทัย รงกุลปวนิช (2544) พบว่าผู้ติดยาเสพติดที่เคยหยุดยาเสพติดได้แล้วแต่ไม่ได้รับความไว้วางใจ เชื่อใจ หรือไม่ได้รับกำลังใจจากคนรอบข้างจะเป็นสาเหตุทำให้บุคคลนั้นเกิดความเสียใจ น้อยใจ และท้อแท้ที่จะพยายามเลิกยาเสพติด และเป็นผลทำให้กลับไปเสพยาเสพติดอีกครั้ง

การศึกษารายนี้แสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ของสตรีวัยรุ่นที่เสพติดแอมเฟตามีน ซึ่งผลของการศึกษาทำให้สามารถทราบถึงปัจจัยที่ทำให้สตรีวัยรุ่นเริ่มเข้าสู่การเสพยา ซึ่งได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มเสพยาแอมเฟตามีน ปฏิบัติยาจากการเสพยาแอมเฟตามีน ผลกระทบจากการเสพยาแอมเฟตามีน และการเข้ารับการบำบัดรักษา ซึ่งข้อมูลต่างๆ เหล่านี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการป้องกันไม่ให้สตรีวัยรุ่นมีการเสพยาแอมเฟตามีน และนำไปใช้ในการพยาบาลสตรีวัยรุ่นที่เสพติดแอมเฟตามีนได้ตรงตามความต้องการ